

HALKIN KURTULUŞU

9 Ekim 1978
500 kuruş
130

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

İŞTE FAŞİST DEMAGOJİ VE GERÇEK

DEMAGOJİ



MHP'nin, kullandığı diğer birkaç slogan: «Emperyalizmin Tahakkümüne Son», «Kahrolsun Tekelci Emperyalizm».

GERÇEK



Türkeş, Has ile kadeh tokuşturuyor. Has, Coca-Cola'nın, Mercedes otobüslerinin, Pereja'nın, onbinlerce dönüm pamuk tarlasının sahibi büyük kompradordur. Amerikan emperyalizminin en has işbirlikçileri arasındadır.

DEMAGOJİ

TÜRKEŞ:

BU YAKALANANLARIN PARTİMİZLE HİÇ BİR İLGİSİ YOKTUR. BUNLAR CHP'NİN TERTİBİDİR. *(Basından)*

GERÇEK



2 ülkücü, K. Maraş'tan Ankara'ya 86 dinamit getirirken yakalandı

Şişli MHP Gençlik Kolu Başkanı ve 10 arkadaşı çete kurmaktan sanık



Faşist çetelerin kaçırdığı devrimci ve yurtseverler nerede?

Fehmi Gökçek nerede? İstanbul'da otobüsten indirilip kaçırılan iki kişi nerede?

Fehmi Gökçek uzun zamandır kayıptır. Maskeli MHP'liler tarafından kaçırıldığı, işkence edildiği bildirilmektedir. Sağ olup olmadığı bilinmiyor. Büyük ihtimalle, faşist katiller tarafından katledilmiştir. Fehmi Gökçek'in kaçırılması, gözü dönmüş faşistlerin yeni bir cinayetidir. Hafta içinde otobüsten indirilerek kaçırılan iki kişinin de nerede olduğu bilinmiyor. Ancak basına geçmemiş kaçırma olaylarının sonucunda bulunan cesetler ortadadır. İki kişi de büyük ihtimalle faşist caniler tarafından katledilmişlerdir.

Artan adam kaçırma olaylarının tertipçileri, MHP faşist mihrakı içinde aranmalıdır. Halkın yükselen mücadelesi, faşizme karşı kabaran nafret bu halk düşmanlarını iyice kudurttu. Onlar artık otobüs durdurup insanları kaçırıyorlar.

Bu kudurganlığa gem vurulmalıdır. Fehmi Gökçek bulunsun. Kaçırılan iki kişi bulunsun. Faşistlerin kaçırdığı bütün insanlar sağ salim ortaya çıkarılmalıdır. Halk düşmanları yakalanmalı, faşist yuvalar dağıtılmalıdır.

● **Artık mızrak çuvala sığmıyor, MİT, MHP ve Kontr-gerilla'nın katliam ve tertipleri açığa çıktı**

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır

● KATLİAMLARIN, TERTİP, SALDIRI VE BÖLÜCÜLÜĞÜN GİZLENECEK HİÇBİR YANI KALMADI. HER KANLI OLAYIN PEŞİNDEN MİT, MHP VE KONTR-GERİLLANIN KARANLIK YÜZLERİ SIRITIYOR.

● FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİNİN, MHP, MİT VE KONTR-GERİLLANIN ARKASINDA OMUZU KALABALIK GENERALLERİN TAHTLARI, SABANCILARIN, KOÇLARIN, NARİNLERİN, EMPERYALİST TEKELLERİN, TOPRAK AĞALARININ SÖMÜRÜ, ZULÜM VE KAN ÜZERİNDE YÜKSELEN İMPARATORLUKLARI GÖZÜKÜYOR.

● HALKIN DEMOKRASİ MÜCADELESİ BU KARŞI-DEVRİMCİ ŞEBEKELERİ ONLARIN ARKASINDAKİ TOPRAK AĞALARININ, BÜYÜK PATRONLARIN TAHTINI ORTAYA ÇIKARDI. BİRLEŞEN VE DAHA BÜYÜK MÜCADELELERİ GÖZE ALAN HALK ONLARIN CİNAYET YUVALARINI DA, BU YUVALARI BESLEYEN SÖMÜRÜ DÜZENİNİ DE YERLE BİR EDECEKTİR.

(YAZISI 7. SAYFADA)

HALKIN KURTULUŞU

Maceracı 'eylemler' neye hizmet ediyor?

İstanbul'da, geçtiğimiz hafta içinde, biri parti il başkanı olmak üzere üç MHP'li faşist öldürüldü.

Faşist diktatörlüğün bütün sivil ve resmi cinayet mangaları ve onların elebaşıları bu üç öldürme olayının arkasına geçerek, üç cesedin üzerine basarak, bunları kendi faşist katliam ve saldırılarını gizlemenin, faşist demagojiyi yoğunlaştırmanın ve devrimci harekete saldırarak emekçi halka gözdağı vermenin bir aracı olarak kullandılar. Bütün halk düşmanları, devrimci hareketin ve emekçi halkın mücadelesinin ezilmesi için yeni fetvalar çıkardılar. Üç öldürme olayı üzerine yürüttükleri demagoji ile, olay sonrasında İstanbul'da belediye otobüslerinden 'rehin' aldıkları devrimci ve yurtseverleri sokak ortasında kurşuna dizmelerini gözlerden saklamaya çalıştılar.

İstanbul'da MHP'li üç faşistin öldürülmesi, son günlerde iyice köşeye sıkışmış bütün sivil ve resmi faşist cinayet mangalarına rahat bir nefes aldırdığı dikkate alınırsa, bu cinayetin faşist mihraklar arasındaki çatışmanın bir sonucu olarak işlenmiş olması da mümkündür.

Onlar öldürdükleri kendi 'adamlarının' kanlı gömleklerini sallayarak, anti-faşist halk hareketini sindirmeye, emekçi halka gözdağı vermeye ve yeni provokasyonlar tezgahlamaya çalışırlar.

Hitler Almanyasından başlayarak bütün faşist akımlar, bugüne kadar bu yöntemi kullanmışlardır ve bugün de kullanmaktadırlar.

Üç MHP'li faşistin öldürülmesi olayının bilinen bu faşist taktiğin bir parçası olması mümkündür.

Biz bu ihtimali de saklı tutarak, olay sonrasında günlük gazetelerde yer alan bir bildiri üzerinde durmak istiyoruz.

Bir günlük gazetede açıklandığına göre, bu cinayetleri kendisine Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği (MLSPB) adını veren bir maceracı grup üstlenmektedir. Bu grubun elemanları, gazetelere gönderdikleri bildirilerde "bir yoldaşlarının oligarşi tarafından esir alındığını", "bugüne kadar akibetinin açıklanmadığını", buna misilleme olarak da "Recep Haşatlı ve oğlunun cezalandırıldığını" açıklamışlardır.

Bu açıklama ne kadar doğrudur bilmiyoruz. Fakat bu cinayetler, faşist mihraklar arasında bir tepişmenin sonucu veya bilinçli bir faşist provokasyon değil de, gerçekten kendilerine "MLSPB" adını veren bir grup maceracının eseriyse, (şimdilik faşizme karşı mücadelenin nasıl yürütülmesi gerektiğini ve müca-

Dev.Sa.7.Sü.8'de

ANTİ-FAŞİST MÜCADELENİN ÖNÜNDEKİ BİR BARİKAT: CHP REFORMİZMİ

Faşist saldırı ve tertiplerin arttığı, bölücülüğün ve katliamların faşist çetelerin en temel araçları haline geldiği günümüzde CHP'nin faşizme karşı tutumu daha belirgin bir biçim almaktadır.

Ecevit ve CHP'nin bütün tavırları faşizme karşı mücadelenin en küçük kırıntısını taşımazken, tersine onun koltuk değnekliği işlevine hizmet etmektedir. Üstelik halka karşı saldırılarını ekonomik tedbirlerin ötesine de geçirmiş, MC'nin siyasi alanda başaramadıklarına teker teker el atmıştır.

Örneğin, Ecevit'in sözde "sıkıyönetime hayır" diyen demagojik çabasının ardında hemen hemen sıkıyönetimin bütün uygulamalarını görmek mümkündür. Mavi bereliler 12 Mart günlerini hatırlatır biçimde büyük şehirlerin sokaklarını arşınlamakta, polis, jandarma köyleri, yoksul halkın oturduğu semtleri didik didik aramakta, hem de yine sıkıyönetim günlerindeki gibi bu aramalar geceyarıları, ne mahkeme kararı ne de başka yasal dayanakları olmadan sürmektedir. Zaten bütün bu uygulamalara Ecevit'in İçişleri Bakanı isim babalığı yapmış, doğru olarak "sivil sıkıyönetim" diye adlandırmıştı. Gerçekte işin sivilliği yalnızca sıkıyönetim denen zorbalığın resmen ilan edilmemiş olmasındadır.

Ecevit ve yandaşları için bütün bu tedbirlere, halka yapılan baskı ve zulme geçirilecek kılıf hazırdır: "Cinayet faillerini arıyoruz." Ama gerçek böyle midir? Bugün canileri aramakla, deli danalar gibi sokaklarda mavi bereliler dolaştırmanın, yoksul halkın evini gece yarısı basmanın, köyleri jandarma zincirine alıp köylülere zulüm etmenin ne ilgisi vardır? Faşist cinayet şebekelerini gerçekten bulmak isteyen için yapılacak başka işler var. Üstelik katillerin hepsi ortadadır; tertiplerin, cinayetlerin, kitle katliamlarının bütün sorumluları MHP, Ülkü Ocakları binalarının içinde, bizzat Ecevit'e bağlı MİT dairelerinde,

Dev.Sa.7.Sü.4'de

AEP Merkez Komitesine bağlı Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsünün bilimsel oturumu

(YAZISI 2. SAYFADA)

Aydınlık-TİKP revizyonistleri saflarını açıkça ilân ettiler

Faşizme karşı mücadeleyi kim, nasıl baltalıyor?



Aydınlık

Perinçek: «CHP, AP ve MSP'yi iç savaşı önlemek için güçbirliğine çağırıyoruz»

İşçi sınıfının ve diğer emekçi sınıfların her geçen gün daha çok politize olduğu, kitleler arasında anti-faşist potansiyelin yükseldiği, karşı-devrimcilerin yüzünün daha çok açığa çıktığı, halk güçlerinin birliği yolunda her geçen gün yeni adımlar atıldığı ve proletaryanın devrimci partisinin ufukta görünmeye başladığı bugünkü koşullarda komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların militarist güçleri yükselen halk hareketini baskı ve saldırılarla sindirmeye çalışırken, her türden karşı-devrimci akım da halk güçlerinin birliğini parçalamak, emekçi halkın anti-faşist mücadelesini pasifize etmek ve bu mücadeleyi hedefinden saptırarak, emperyalistlerin ve egemen sınıfların açtıkları kanallara kanalize etmek için özel bir çaba gösteriyorlar.

Devrimle karşı-devrim arasındaki çatışma büyüdükçe saflar daha da belirginleşiyor; bütün oportünistler, revziyonistler ve maceracılar karşı-devrimin, emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarına daha iyi hizmet ediyorlar.

Onlar suratlarına geçirdikleri "solcu" maskesiyle, işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerinin saflarında karşı-devrimin bir uzantısı olarak, emekçi halkın mücadelesini

Dev.sa.7.sü.1'de

Halk faşist cinayeti lanetledi

4 Ekim günü, Taksim'den Sarıyer'e gitmekte olan Belediye otobüsünden faşistler tarafından 3 kişiyle beraber kaçırılarak öldürülen İTÜ İnşaat Fakültesi öğrencisi Suat Koçer arkadaşın cenazesi, 6 Ekim Cuma günü çeşitli devrimci kuruluşların katıldığı bir törenle kaldırıldı.

Saat 11.00 sıralarında Morg'un önünde toplanan halka polis cenazeyi vermek istemedi.

Saat 16.00'da cenazeyi alan devrimciler Sirkeci'ye doğru yürüyüşe geçtiler. Sirkeci'de yapılan konuşmalardan sonra tören sona erdi.





Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü toplandı

ARNAVUTLUK'TA "BUGÜNKÜ DÜNYA GELİŞMESİNİN SORUNLARI ÜZERİNE" ÜÇ GÜNLÜK BİR BİLİMSEL OTURUM DÜZENLENDİ, BUNA BİRÇOK MARKSİST-LENİNİST PARTİ KATILDI.

MARKSİST-LENİNİST PARTİNİN İÇİNDE İKİ YA DA ÜÇ HİZİP BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAYAMAZ.

KOMÜNİST PARTİNİN, DEVRİMCİ BİR ÇİZGİ OLAN SADECE BİR TEK ÇİZGİSİ VARDIR.

PROLETARYANIN VE GERÇEK DEVRİMCİ PARTİLERİN GÜCÜ YÜKSEK SAYIDA DEĞİL, FAKAT HER ŞEYDEN ÖNCE YÜRÜTTÜKLERİ DEVRİMCİ MÜCADELEDE, TEMSİL ETTİKLERİ YÜCE FİKİRLERDE VE DOĞRU DAVADA YATMAKTADIR.

Bugünkü dünya gelişmesinin sorunları



ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ 7. KONGRESİNDE ENVER HOCA YOLDAŞ: "Dünya, halkların devrim ve milli kurtuluş davasının yalnızca bir emel ve geleceğe ait bir imkan değil, çözülmek için ele alınmış bir mesele olduğu bir safhada bulunmaktadır."

Bugün dünyada esas akım devrimdir

Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi'ne bağlı Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü, Tiran'da "Bugünkü Dünya Gelişmesinin Sorunları Üzerine" adlı bir bilimsel oturum düzenledi. 2, 3 ve 4 Ekim günleri süren bu oturuma birçok Marksist-Leninist parti temsilcisi katıldı ve konuşma yaptı.

Bu bilimsel oturumda, bugün dünyada esas akımın devrim olduğu belirtildi. Uluslararası proletaryanın ve ezilen halkların devrim ve kurtuluş mücadeleleri karşısına dikilen bütün revizyonist, oportünist akımlar teşhir edildi.

Bu toplantıda her türden revizyonizm karşısında Marksizm-Leninizmin saflığı savunuldu. Çeşitli ülkelerde boy gösteren revizyonist, reformist, Troçkist, anarşist vb. teorinin yüzü açığa çıkarıldı. "Üç Dünyacı" revizyonizmin artık bütünüyle emperyalizmin ve karşı-devrimin safında yer aldığı belirtildi. Her bir revizyonist öğütün tersine, çağımızın, kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı olduğu vurgulandı.

Bu bilimsel oturumda, Marksist-Leninist partilerin önder rolü vurgulandı. Leninist tipte bir komünist parti içinde birkaç hizibin birarada yaşayamayacağı belirtildi.

Marksizm-Leninizmin ölümsüz öğretilerini savunan bu bilimsel oturumda yapılan konuşmalardan ikisini özet halinde veriyoruz. Ara başlıklar, Halkın Kurtuluşu tarafından konmuştur.

AEP MK. Sekreteri Ramiz Alia yoldaş:

"Devrimin zaferine inancımız tamdır"

"Bu oturumun çalışmaları, bugünkü devrimci dünya süreci meseleleriyle ilgili incelemeleri geliştirmenin faydasını ve gerekliliğini açıkça gösterdiler. Bu meselelerle ilgili teorik ve bilimsel bir tavır alınmalıdır. Bu, Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasındaki, sosyalizm ile kapitalizm arasındaki ideolojik mücadelenin belirgin bir şekilde keskinleştiği şartlarda daha da gereklidir. Devrimin ve halkların kurtuluşunun düşmanlarının cephesine, emperyalizmin ve modern revizyonizmin ideologlarına, Kruşçevcilere, Titoculara ve Avrupa komünistlerine Çin revizyonizminin eşlik ettiği şartlarda bu daha da gereklidir.

GELECEĞE BAKIŞIMIZ İYİMSERDİR

"Biz, Marksist-Leninistler, faaliyet ve tutumlarımızda bilimsel teori olan Marksizm-Leninizmi rehber alıyoruz. Her tutumumuz ve davranışımız toplumun gelişmesinin nesnel yasalarına, diyalektik ve tarihi materyalizm ilkelerine uygundur. Geçmişi anlatan, bugünkü durumun tam tablosunu yansıtan ve geleceği aydınlatan gerçekten devrimci öğretimize dayanmamız yüzünden bugünkü dünyanın gelişimiyle ilgili yaptığımız tahliller gerçektir. Geleceğe bakışımız iyimserdir. Bu bilimsel tahlil, kapitalist baskı ve sömürü düzeninin devrilmesi, proletarya diktatörlüğünün kurulması ve sosyalist toplumun inşa edilmesi için yürütülen devrimci mücadelenin geleceğini görmemizi mümkün kılmaktadır. Ne tüketim toplumu, ne faşizm, ne de sözde kapitalizmin sosyalizmle kendiliğinden bütünleşmesi, barışçı, demokratik ve parlamenter yol, tarihi uzlaşma veya "Üç Dünya Teorisi"ne göre burjuvaziyle ittifak gibi vaazlarıyla modern revizyonistlerin sabotajı, bu tarihi süreci durduramazlar. Biz, Arnavutluk komünistleri, AEP'nin 7. Kongresinin gösterdiği gibi, burjuva ve revizyonist dünyada işçi sınıfının ve onun devrimci mücadelesinin ne zorbalık, ne de demagojiyle ezilemeyeceğine yılmaz inancımızı ifade ediyoruz.

EMPERYALİZMİN YIKILMASI KAÇINILMAZDIR

Halkların Amerikan emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine ve gericiliğe karşı yürüttükleri anti-emperyalist devrimci ve kurtuluş mücadelesinin zaferine inancımız Marksist-Leninist bilimimize dayanmaktadır. Ne emperyalizmin kuşatmaları ne mücadahaleleri, ne yeni sömürgeciliğin ince biçimleri, ne de sözde barışçı kurtuluş, uluslararası ilişkilerin yeni bir düzeni veya "Üç Dünya Teorisi" hakkında aldatıcı revizyonist vaazlar bu mücadelenin gittikçe artan azmini durduramaz. Yaptığımız eleştirinin bilimsel bir şekilde ispatlandığı gibi, emperyalizmin; proleter devrimin ve ezilen halkların mücadelesinin güçlü darbeleri altında yıkılması kaçınılmazdır. Sosyalizmin ve devrimin düşmanları, halkların kurtuluş hareketi ve dünya proletaryasının devrimci mücadelesi arasına aşılmaz setler çekmek ve onları birbirine düşürmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Marksist-Leninist bilim adamlarının görevi, bütün ülkelerdeki proletaryanın ve halkların birleşmesinin şanlı ve Leninist fikirlerini savurmak, onların devrimci ve kurtuluş

> "BUGÜNKÜ DURUMLAR, ÖZELLİKLE ÇİN REVİZYONİZMİNİN AÇIĞA ÇIKMASI, BURJUVA VE REVİZYONİST TEORİLER VE VAAZLARA KARŞI MARKSİST-LENİNİST ELEŞTİRİNİN GİTTİKÇE DAHA FAZLA KÖKLÜ BİR ŞEKİLDE İNCELENMESİNİ GEREKTİRMEKTEDİR.
> AMERİKAN EMPERYALİZMİYLE, SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİYLE, ÇİN SOSYAL-EMPERYALİZMİYLE, YENİ SÖMÜRGECİLİKLE İLGİLİ TUTUM, DEVRİMCİ VE KURTULUŞÇU DÜNYA HAREKETİNİN STRATEJİSİNİN VE TAKTİĞİNİN ACİL MESELELERİ HALİNE GELMİŞTİR."

mücadelesinin gelişmesinin ortaya attığı yeni meseleleri anlatmak ve özellikle proletaryayı ve halkları birinci, ikinci, üçüncü dünya olarak bölmek isteyenleri insafsızca teşhir etmektir. Marksizm-Leninizme, sosyalizme ve devrime karşı çeşitli taktikler ve oyunlara başvuran, kargaşalığa yol açmak amacıyla çeşit çeşit teorileri formüle edip yayan, burjuva sistemi yıkımdan kurtarmak ve sosyalizmi baltalamak ve devirmek amacıyla gerçeği çarpıtan ve kapitalizmi isteyen düşmanların tehlikeli faaliyetinin karşısında ideolojik cephede uyanıklığı yükseltmemiz, bugün her zamankinden daha fazla gereklidir. Gerek Kruşçevci, Titocu ve Avrupa komünisti revizyonistlerden gelsin, gerekse de sözde Mao Zedung düşüncesinin beslemesi olsun, düşmanların bu çabalarını teşhir etmemiz ve çürütmemiz görevimizdir. Özel olarak bugün kapitalist ve revizyonist toplumun daha da çürüyüşünü, devrim için şartların gittikçe daha fazla yaratılmasını kanıtlayan ekonomik, ideolojik ve siyasi olgular incelenmelidir.

AMERİKA, SOVYET, ÇİN GİBİ EMPERYALİSTLER, İNSANLARI DEVRİMDEN UZAKLAŞTIRMAK İSTİYORLAR

Revizyonizme karşı mücadele bütün Marksist-Leninistlerin ortak davasıdır. Onlar, kendi ülkesi içinde ve uluslararası çapta revizyonizme karşı mücadele etmekte ve bu mücadeleye katkıda bulunmaktadırlar. Bugünkü durumlar, özellikle Çin revizyonizminin açığa çıkması, burjuva ve revizyonist teoriler ve vaazlara karşı Marksist - Leninist eleştirinin gittikçe daha fazla köklü bir şekilde incelenmesini gerektirmektedir. Bu eleştiri olma-

dan bugünkü devrimci dünya sürecinin önder gücü olan Marksist-Leninist hareket güçlenemez, çelikleşemez ve ilerleyemez. Marksizm-Leninizme sadık kalan parti olan Arnavutluk Emek Partisi her türden modern revizyonizme karşı ilkeli, yılmaz ve sürekli mücadeleyi, kendi yüce enternasyonalist görevi olarak nitelendirmiştir ve nitelendirmektedir. Uluslararası dünya durumun ve devletlerarası çelişkiler meseleleri, bugün sosyal ve milli kurtuluş için

> "BİR DİZİ BURJUVA VE REVİZYONİST TEORİ VE ÇILGINCA KARŞI-DEVRİMCİ PROPAGANDA, EMPERYALİST SALDIRIYI, DİĞERLERİNİN İÇİŞLERİNE MÜDAHALEYİ, ZENGİNLİKLERİN YAĞMALANMASI VE MİLLİYETLERİN EGEMENLİĞİNİ İHLAL ETMEYİ HAKLI ÇIKARMAYA ÇALIŞMAKTADIRLAR. AMERİKAN, SOVYET, ÇİN GİBİ ÇEŞİTLİ EMPERYALİSTLER İNSANLARIN KAFALARINI KARIŞTIRMAK, ONLARI DEVRİMDEN VE KURTULUŞ MÜCADELESİNDEN UZAKLAŞTIRMAK AMACIYLA ÇOK YANLI ÇABA GÖSTERMEKTEDİRLER."

bütün mücadele edenleri endişelendirmektedir. Amerikan emperyalizmiyle, Sovyet sosyal-emperyalizmiyle, Çin sosyal-emperyalizmiyle, yeni sömürgecilikle ilgili tutum, devrimci ve kurtuluşçu dünya hareketinin stratejisinin ve taktiğinin acil meseleleri haline gelmiştir. Savaş ve barış, emekçilerin uluslararası dayanışması ve benzeri meseleler böyle meselelerdir. Emperyalistler, burjuvazi ve gericilik, kendi baskı sistemini ayakta tutmak, yeni sömürgeciliği mümkün olduğu kadar uzatmak ve halkları köleleştirmek amacıyla ince strateji ve taktikleri ayağa kaldırmışlardır. Bir dizi burjuva ve revizyonist teori ve çılgınca karşı-devrimci propaganda, emperyalist

saldırıya, diğerlerinin içişlerine müdahaleyi, zenginliklerin yağmalanması ve milliyetlerin egemenliğini ihlâl etmeyi haklı çıkarmaya çalışmaktadırlar. Amerikan, Sovyet, Çin gibi çeşitli emperyalistler insanların kafalarını karıştırmak, onları devrimden ve kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırmak amacıyla çok yanlı çaba göstermektedirler. Onlar, halkları kendi boyunduruğuna sokmak ve emperyalist ve savaş kışkırtıcıların menfaatleri için on

ları topun ağzına koymak istiyorlar. Bu şartlarda çeşitli emperyalistlerin sözde teorilerinin, öğretilerinin ve tezlerinin, kanıtlarla ve ikna edici bir şekilde teşhir edilmesi ve reddedilmesi halkların tehlikeli düşmana karşı yürüttükleri mücadeleye; yani özgürlük, bağımsızlık, demokrasi ve sosyal ilerleme davasına hizmet etmektedir...

Düşmanların Marksist-Leninist partilere karşı bir küçümseme ve güvensizlik ruhunu yaratmak için gösterdikleri çabalar başarısızlığa uğrayacaktır. Proletaryanın ve gerçek devrimci partilerinin gücü yüksek sayıda değil, fakat her şeyden önce yürüttükleri devrimci mücadelede, temsil ettikleri yüce fikirlerde ve doğru davada yatmaktadır. Onlar, sosyal ilerlemenin taşıyıcılarıdır. Ve gelecek onlara düşmektedir.

ENVER HOCA'NIN YENİ ESERİ: EMPERYALİZM VE DEVRİM

Enver Hoca yoldaşın, AEP'nin her türden ve akımdan modern revizyonizme karşı yürüttüğü tarihi mücadeleyle ilgili eserleri Marksizm - Leninizme ve devrime ihaneti gizlemek amacıyla, sosyalizmin sloganlarıyla bütün spekülasyon yapanların demagojisini açığa çıkarmakta ve reddetmekte güçlü bir silahtır. Modern revizyonizme karşı mücadelenin bugünkü döneminde "Emperyalizm ve Devrim" adlı kitabıyla Enver Hoca yoldaş çeşitli revizyonist akımların tehlikesini daha iyi tanımak, devrim ve sosyalizme karşı hain saldırılarını karşılamak Marksizm-Leninizmi daha iyi savunmak için komünistleri silahlandırmakta ve onları daha yetenekli kılmaktadır. Lenin'in kapitalizmin son aşaması olan emperyalizm hakkında ölmez öğretilerine dayanarak, Enver Hoca yoldaş kitabında, şu andaki aşamada emperyalist dünya sisteminin gelişmelerinin köklü bir şekilde tahlili ve modern revizyonizmin bütün esas akımlarının özellikle Çin akımının çok yanlı bir eleştirisini yapmaktadır. Bu kitap, devrimci öğretimiz olan Marksizm-Leninizme sarsılmaz sadakatın ve onun zamanımızın yeni şartlarında yaratıcı gelişmesinin parlak bir örneğini oluşturmaktadır. Bu oturumda dinlediğiniz konuşmalar ve bildiriler, Enver Hoca yoldaşın "Emperyalizm ve Devrim" adlı kitabının içerdiği tahlillere, sözlere ve konuşmalara dayanmışlardır. Bu oturumun çalışmalarının yüksek bir ideolojik ve bilimsel seviyede geliştirilmesini mümkün kıldı.

AGİM POPA yoldaş:

"Marksist-Leninist partiler, devrimci hareketin önder gücüdür"

"Dünyada bugünkü durum, devrim doludur. Bugünkü durumların olgunlaşmasına yol açan objektif süreçlerin yanı sıra, devrim için gerekli sübjektif şartlar büyüktür...

Kruşçevci revizyonizme karşı oynadığı gibi, Çin revizyonizmine karşı mücadelede de var olmadıkları yerlerde veya eski Marksist-Leninist partilerin, Marksizm-Leninizm ve devrim yolundan saptırdıkları ülkelerde işçi sınıfının yeni devrimci Marksist-Leninist partileri ortaya çıkacaklardır. Yeni tipteki Leninist, Stalinist partiler olarak, proleter partilerin ortaya çıkması ve çelikleşmesi kesintisiz devrimci faaliyetin ateşinde yürütülen sürekli ve çok yanlı bir süreçtir. Marksist-Leninist partiler, revizyonist ihanete karşı Marksizm-Leninizmin savu-

> "DEVRİM İSTEĞE GÖRE YAPILAMAZ. LENİN'İN İSPATLADIĞI GİBİ DEVRİM, DEVRİMCİ DURUM OLMADAN GERÇEKLEŞEMEZ. FAKAT HER DEVRİMCİ DURUM, DEVRİME GÖTÜREMEZ. DEVRİMCİ BİR DURUM HER YERDE VE HER ZAMAN VAROLMAMAKTADIR."

nulması için mücadelede ortaya çıkmış ve çoğalmıştır. Bu yüzden onlar, kendi saflarının Marksist-Leninist biçimde eğitilmesi ve çelikleştirilmesine en büyük ve en sürekli dikkati göstermektedirler. Özellikle onlar, mücadelenin pratiğinin ideolojik incelemeyle doğru bir şekilde koordine edilmesine büyük bir dikkat göstermektedirler. Tecrübe, proleter partisinin devrimci, ideolojik Marksist-Leninist çelikleşmesinin burjuva, oportünist, revizyonist, anarşist va aşırıcı ideolojinin çeşitli etkilerine karşı sürekli mücadeleden ayrılmaz olduğunu göstermiştir. İdeolojik, siyasi, stratejik ve taktik gibi bütün alanlarda ve çalışma biçimlerinde revizyonist etkilerin bozguna uğratılması, uzun süreli ve kesintisiz bir süreçtir. Şu anda önceki revizyonist akımları bir kenara atmadan, Marksist-Leninist partilerin, Çin revizyonizminin etkilerine ve onun temelinde duran ideolojik ve teorik, felsefi ve sosyal, siyasi ve stratejik sahte Marksist, anti-proleter, küçük-burjuva, narodnik, eklektik ve pragmacı kavrayışlar hakkındaki hayallere karşı mücadeleleri tamamen özel bir önem kazanmaktadır.

KOMÜNİST PARTİNİN TEK BİR ÇİZGİSİ VARDIR

Partinin hayatının ilkelerinin ve örgütsel kurallarının özellikle temel demokratik merkeziyetçilik ilkesinin uygulanmasının gereklidir. Hizipçilik, gruplaşma ruhu, liberalleşme, oportünizm, ideolojik, siyasi ve örgütsel yozlaşma, proleter partisinin tablosu ve rolüyle tamamen uzlaşmazdır. Marksist - Leninist partiler, parti içinde iki veya üç hizbin barış içinde birarada yaşamasını meşrulaştıran anti-Marksist vaazları ve uygulamaları reddetmekte ve partinin, Marksizm-Leninizme dayanan devrimci bir çizgi olan sadece bir tek çizgiye sahip olduğu şeklindeki öğretiyi, teori ve pratikte savunmaktadırlar. Çünkü proleter çizgi, proletaryayı muzaffer devrime götürür. Partiyi gerçek bir militan organizma haline getirmek ve devrimci dalganın büyümesinin şartlarında, kendi görevlerini başarıyla gerçekleştirme çabalarında Marksist-Leninist partiler, önder organlarının çalışmasını güçlendirir ve mükemmelleştirirler...

Enver Hoca yoldaş şöyle demiştir: "Marksist-Leninistler için yurtsever ve devrimci eylem dışındaki birlikler veya oportünizm, liberalleşme, dogmatizm ve dar kapıcılık ruhu, partiye sokulabilen birlikler kabul edilemez." Önce Kruşçevci revizyonizmin ortaya çıkması gibi, anti-Marksist "Üç Dünya Teorisi"nde toparlanan revizyonist Çin akımının billurlaşması da Marksist-Leninist komünist hareketin saflarında diğer bir farklılaşmaya yol açmıştır. Marksist-Leninist partilerin çoğu modern revizyonizmin Çin değişkenine de karşı çıkmış ve karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni kararlılıkla reddetmiştir. Fakat Marksist-Leninist tutumları terkeden ve Çin revizyonistlerinin oportünist ve karşı-devrimci vaazları ve tutumlarını kendine mal eden özel partiler de vardır. Bu yüzden Marksist-Leninist çizginin zafere ulaşması için mücadele ve proleter

> "MARKSİST-LENİNİST PARTİLER, PARTİ İÇİNDE İKİ VEYA ÜÇ HİZİBİN BARIŞ İÇİNDE BİRARADA YAŞAMASINI MEŞRULAŞTIRAN ANTİ-MARKSİST VAAZLARI VE UYGULAMALARI REDDETMEKTE VE PARTİNİN, MARKSİZM-LENİNİZME DAYANAN DEVRİMCİ BİR ÇİZGİ OLAN SADECE BİR TEK ÇİZGİYE SAHİP OLDUĞU ŞEKLİNDEKİ ÖĞRETİYİ TEORİ VE PRATİKTE SAVUNMAKTADIRLAR. ÇÜNKÜ PROLETER ÇİZGİ, PROLETARYAYI MUZAFFER DEVRİME GÖTÜRÜR."

Marksist-Leninist partinin sağlıklı temelinin üzerinde yeniden örgütlenmesi veya yeniden oluşturulması bugün bu ülkelerde de işçi sınıfının ve gerçek devrimcilerin önünde bir zorunluluk olarak durmaktadır.

DEVRİM KİTLELERİN ESERİDİR

Devrim ve kurtuluş mücadelesi, geniş halk kitlelerinin eserleridir. Bu yüzden proletaryanın öncüsü olan devrimci partinin kendisinin önünde ileri sürdüğü ilk görev, kitlelere yakından bağlanmak, onları bilinçlendirmek, birleştirmek ve örgütlemek ve onları mücadeleye yöneltmektir. Proleter partisinin gücü ve sarsılmazlığı, kitlelerle yakından bağlarda yatmaktadır. Bu, onların faaliyetlerinin en karmaşık ve en sorumlu meselelerinden bir tanesi olan kilit mesele olarak kalmaya devam etmektedir. Çeşitli ülkelerdeki devrimci durumun tahlili, özde bu meseleye bağlıdır. Marksist-Leninist partilerin genel devrimci stratejiyi, büyük görevlerle ve bu stratejiye hizmet eden çevik taktiklerle koordine etmek için yürüttükleri mücadele büyük bir öneme sahiptir. Devrim, isteğe göre yapılamaz. Lenin'in ispatladığı gibi devrim, devrimci durum olmadan gerçekleşemez. Fakat her devrimci durum, devrime götüremez. Devrimci bir durum her yerde ve her zaman var olmamaktadır. Bu meselede kardeş partiler iki cephede mücadele yürütmüşler ve yürütmektedirler. Bir yandan onlar, "hareket her şeydir, amaç hiç bir şey değildir" şeklindeki Bernstein'in tezini kendine malederek ve burjuvasinin ve emperyalizmin devrilmesi için mücadeleyi bir kenara atarak, bütün faaliyeti bazı kısmi ekonomik talepler için mücadelede azaltan oportünistler ve revizyonistlerin kavrayışları ve uygulamalarını çürütmüşlerdir. Öte yandan kardeş Marksist-Leninist partiler, işçi sınıfının ve kitlelerin bilinç seviyesini ve onların mücadele

Dev.Sa.7.Sü.6'da



"PDT" yazarının "iki merkezi görev" anlayışı: "Üç Dünyacı" sınıf işbirliğinin örtüsü

Daha önce Halkın Kurtuluşu tarafından yayınlanmış olan ve Halkın Yolu'nun baş çelişme, baş düşman anlayışını eleştiren broşürün yanı sıra bu yazı dizimizde ortaya konan gerçeklerden de açıkça görülecektir ki, eski ve yeni Halkın Yolu yazarlarının sınıf işbirlikçisi "Üç Dünyacı" revizyonist-Troçkist merkezi görev anlayışlarını savunma çabası içinde yazmış oldukları şeyler onların çok yönlü oportünizmlerini sergilemektedir.

Bu yazımızda Halkın Yolu yazarlarının oportünizminin diğer bazı yönlerini ele alacağız.

MERKEZİ GÖREV TESPİTİNİN GEREKLİLİĞİ:

Marksizm-Leninizmin merkezi görev konusundaki anlayışı ve böyle bir görev tespitinin niçin gerekli olduğu açıktır.

Bu konuyla ilgili olarak Stalin'in şu sözlerini daha önce de aktarmıştık:

"Burada sözkonusu olan nokta, partinin önündeki bütün görevlerden gerçekleştirilmesi merkez noktayı teşkil eden ve yerine getirilmesi diğer acil görevleri başarıyla gerçekleştirecek olan en acil görevi (özel görevi) bulup çıkarmaktır." (Strateji ve Taktikler Üzerine- sf: 67. Aşama Yay.)

Bu konuyla ilgili olarak Mao Zedung da şunları söylüyor:

"Belli bir yerde aynı anda birden fazla merkezi görev olamaz. Aynı anda ancak ikinci ya da üçüncü derecede önem taşıyan diğer görevlerle tamamlanan tek bir merkezi görev olabilir." (Seçme Eserler- C III, sf: 133)

Bu söylenenlere tamamen uyumlu bir siyasete sahip olan Halkın Kurtuluşu, kendisi de sosyalist devrime hazırlık için gerekli bir aşama olan bütün bir ulusal demokratik halk devrimi süreci için merkezi görevi bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi olarak tespit ederken (başka bir deyişle Türkiye devriminin gerçekleştireceği, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm hedefleri -görevleri- içinde bütün bir UDHD aşamasında bağımsızlık-demokrasi merkezi görevi -acil- görev); UDHD'nin bugün içinde bulunduğumuz dönemi (alt aşaması) için demokrasi görevinin (toprak devrimi görevi, iç gericiliğe, faşist-feodal diktatörlüğe karşı mücadele görevi) daha acil ve kavranması gereken merkezi görev niteliği taşıdığı ve mücadelenin bu temelde geliştirilmesi gerektiğini belirtiyor. Nasıl bütün bir ulusal demokratik halk devrimi dönemi gözönüne alındığında tüm görevler bağımsızlık-demokrasi görevine tabiyse; UDHD'nin bugün içinde bulunduğumuz döneminde de demokrasi görevi esas ve bütün diğer görevler buna tabidir. Bu durum, devrimin kendi içinde alt aşamaları içeren demokratik ve sosyalist olmak üzere iki ana aşamadan oluştuğu yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkede gelişmesinden ileri gelir. İleride baş çelişmenin değişmesine bağlı olarak UDHD'nin yeni bir aşaması başlayabilir ve bugünkü dönem için geçerli olan merkezi görev değişebilir; ama bütün bir UDHD dönemi boyunca bağımsızlık-demokrasi görevi merkezi görev olarak kalacak ve ancak sosyalist devrim döneminde yerini sosyalizmin inşa sürecine bırakacaktır. Bütün bir UDHD aşaması için bağımsızlık-demokrasi görevimizi belirleyen, bu devrimin iki temel çelişmesi ve bugün içinde bulunduğumuz dönem için merkezi görevimizi belirleyen de bu iki temel çelişmeden feodalizmle halk arasındaki çelişmenin, emperyalizmle ulus (halk) arasındaki çelişmeye göre ağır basması ve bu temel üzerinde iç gericiliğin baş düşman olmasıdır.

Bu söylenenler, "belli bir yerde, aynı anda" birden fazla merkezi görev bulunamayacağı şeklindeki sözlerle çelişir mi? Kesinlikle hayır.

"Belli bir yerde, aynı anda" birden fazla merkezi görev olamaz denirken kastedilen, Stalin'in sözlerini kullanırsak, "zincirin tümünü kavramak" ve "stratejik başarıya ulaşmak" için "belirli bir anda, süreçler zincirinin özel bir halkasını keşfetmek" zorunluluğudur. "Belirli bir anda", belirli bir "süreçler zincirini" esas aldığımızda, bir tek merkezi görevimiz olabilir. Örneğin ulusal demokratik halk devrimi ve sosyalist devrim ana aşamalarını içeren bir bütün olarak devrim sürecini (süreçler zincirini) ele aldığımızda bu süreç içinde kavranacak halkayı belirleyen acil (merkezi) görev ulusal demokratik halk devrimi yapmaktır. Ulusal demokratik halk devrimi sürecini ele alırsak, bu devrimin içinde bulunduğumuz aşamasında (alt aşamasında) merkezi görevimiz, toprak devrimi temelleri üzerinde iç gericiliğe ve onların faşist-feodal diktatörlüğüne karşı mücadeledir. Bu dönemin içinde yaşadığımız anı için subjektif görevlerimiz açısından acil görevi belirlersek, bu, proletaryanın önderliğinde emekçi yığınları faşist diktatörlüğe karşı seferber edebilmek ve onları daha ileri mücadele biçimlerine hazırlayabilmek için proletarya partisini kurmaktır. Geçmişte bu görevi yerine getirebilmek için kavranacak halka, ideolojik siyasi inşa idi; bu görevin esas olarak tamamlandığı günümüzde ise partinin örgütsel temellerini hazırlamaktır vb. Ama, ne olursa olsun, her zaman için "belirli bir anda" belirli bir "süreçler zincirinin" özel halkası olarak tek bir merkezi görev olabilir ve Lenin'in belirttiği gibi, "bir devrimci ve genel olarak sosyalizmin savunucusu veya bir komünist olmak yetmez; bir kimse her özel anda zincirin özel halkasını bulabilmelidir."

Mao Zedung da, yukarıda aktardığımız sözlerine devam ederek meseleyi şöyle açıyor:

"Belirli bir yerde aynı anda birden fazla merkezi görev olamaz. Aynı anda ancak ikinci ya da üçüncü derecede önem taşıyan diğer görevlerle tamamlanan tek bir merkezi görev olabilir. Bu yüzden bu yerin baş sorumlusu, oradaki mücadelenin tarihini ve şartlarını gözönüne alarak çeşitli görevleri uygun bir sıralamaya tabi tutmalıdır. Yukarıdan gelen talimatları kendisi hiç bir plan yapmadan uygulamamalıdır; çünkü, böyle yapmakla bir sürü 'merkezi görev'in ortaya çıkmasına yol açar, karışıklık ve güvensizlik yaratır. Üst örgütler de, önem ve acillik derecelerine göre sıralamadan ve hangisinin merkezi görev olduğunu belirtmeden aynı anda birçok görevi alt örgütlere vermemelidir; çünkü bu, alt örgütlerin çalışmalarında akıllarını şaşırmalarına, ve beklenen sonuçların alınmamasına yol açar. Belli bir yerdeki tarihi şartların ve mevcut durumun ışığında bir bütün olarak dikkate alınıp ve buna uygun plan yapmak, her dönem için çalışmaların ağırlık merkezini ve sırasını doğru bir şekilde tespit etmek, sonra da bu tespiti kararlılıkla uygulamak ve kesin sonuçlara ulaşılmasını sağlamak önderlik sanatının bir parçasıdır. Bu aynı zamanda önderlik yöntemi meselesidir; önderliği kitlelerle, geneli özelle birleştirme ilkelerini uygularken bu meseleyi çözmeye dikkat etmek gerekir." (Seçme Eserler- C III, sf: 133)

PDT YAZARLARI: UTANGAÇ "ÜÇ DÜNYACI"LAR

"PDT"nın çok bilmiş yazarı ise, Halkın Kurtuluşu'na şöyle hücum ediyor:

"Yarı-sömürge ülkelerle emperyalizm arasındaki çelişme, hiç bir zaman tali duruma düşmez, mesele budur. Halkın Kurtuluşu bunu söylediğimizde bizler için 'utangaç bir şekilde milli bağımsızlığın merkezi görev olduğunu savunuyor' diyor. Hayır arkadaşlar, bunda utanılacak bir şey yok ki, utangaç bir şekilde savunalım. Neyi savunduğumuz çok açık ve daha önceleri de defalarca savunduk ve halen savunuyoruz. Evet, bağımsızlık merkezi görevlerimizden biridir, ama tek merkezi görevimiz değildir. Yeni demokratik devrim sürecinin içinde bulunduğumuz aşamasında baş düşmanlarımız olan iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı halk yığınlarının bağımsızlık ve demokrasi merkezi görevi etrafında seferber edilmesini savunuyoruz."

Yazar, açıkça "bağımsızlık" (sözde bugün iki süper devlete karşı mücadele) görevinin her zaman ve "yeni demokratik devrimin içinde bulunduğumuz aşamasında" merkezi görev olduğunu ve bunun yanı sıra bugün için "demokrasi" görevinin de (bunu da milli hainler olarak gördüğü iki süper devletin işbirlikçilerine karşı mücadele ile sınırlıyor) "merkezi görev" olduğunu; bugün iki "merkezi görev" bulunduğunu savunuyor. Yazarın utangaç bir "Üç Dünyacı" olduğunda ısrar ediyoruz, ama kabul etmek gerekir ki, o, Halkın Kurtuluşu'nun söylediklerini tahrif ederken utanmayı da elden bırakıyor:

"Halkın Kurtuluşu, askeri bakış açısıyla meseleyi ele aldığından emperyalistlerin müdahelesi olmadığı sürece bağımsızlık diye bir merkezi görevin olamayacağı düşüncesindedir. Emperyalizmin silahlı müdahalesinin olmadığı dönemlerde bağımsızlık görevinden bahseden birine rastladı mı, hemen oportünizm ve sınıf işbirliği aramaktadır." (agd. sf: 66) (abç)

Halkın Kurtuluşu'nun UDHD'nin belirli bir döneminde emperyalistlerin silahlı müdahalesi olmadığı sürece bağımsızlık diye bir merkezi görevin olamayacağı görüşünde olduğu doğrudur. Ama bu doğru düşünceyi özetlemek yazara yetmemiş olacak ki, hemen arkasından çamuru atıyor; Halkın Kurtuluşu, "emperyalizmin silahlı müdahalesi olmadığı dönemlerde, bağımsızlık görevinden bahseden birine rastladı mı hemen oportünizm ve sınıf işbirliği" aramaktaymış! Bu bay, iddiasını hiç bir zaman kanıtlayamaz; ayrıca yaptığı iş de kötü bir iştir. En kötüsü de herkesi aptal yerine koyması ve bağımsızlık görevinin bütün bir devrim dönemi boyunca temel bir görev olarak var olmasıyla, onun devrimin belli bir döneminde merkezi görev olması arasındaki farkı kimsenin anlamayacağını ve ortaya attığı iddiaları herkese yutturabileceğini düşünmesidir. Yazarın iddiasının tersine, Halkın Kurtuluşu bugün, yalnızca bağımsızlık görevinin varlığını kabul etmekle yetinmemekte, aynı zamanda, onu en iyi bir şekilde yerine getirmektedir. Çünkü, bugün içinde bulunduğumuz dönemde bu görevi en iyi bir şekilde yerine getirmek, ancak toprak devrimi mücadelesini esas ve komprador burjuvazi ve toprak ağalarına (onların faşist-feodal diktatörlüğüne) karşı demokrasi görevini merkezi görev olarak almakla ve bağımsızlık mücadelesini (emperyalizme ve özellikle iki süper devlete karşı mücadeleyi) bu göreve tabi kılmakla mümkündür. Yoksa, "Üç Dünya" teorisyenlerinin yaptığı gibi, sahte "milli bağımsızlık" şarkıları arkasında sınıf işbirliğini tezgahlamakla değil.

Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerinin çarpıtılmasının, yazarın kötü niyetinden değil de, bir kalem sürçmesinden vs. ileri geldiği düşünülebilir. Ama sözkonusu çarpıtmalar bu kadarla kalmamakta ve yazar sözde Halkın Kurtuluşu'nu bir kafa karışıklığı içinde gösterebilmek için bu yönteme sistemli bir şekilde başvurmaktadır; yazar, Halkın Kurtuluşu'nun broşüründen şu satırları aktarıyor:

"Mesele, belirli dönemlerde ya da bugünkü dönemde, baş ya da ana ve esas vs. görevimizin ne olduğudur. İki temel görevden hangisi baş görevdir. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde kavrayacağımız halka hangisidir? Mesele buradadır. Tartışma noktası burasıdır. İkisi de ana görevdir, baş görevdir demek, meseleye açıklık getirmemektedir. Bu, meseleyi karmakarışık etmek ve kitlelerin kafasını bulandırmaktan başka bir şeye yaramaz." (agb) sf: 26)

"PDT" yazarı arkasından şunları yazıyor:

"Bunları yazan Halkın Kurtuluşu, zannedersiniz ki 'meseleye açıklık' getirmektedir. Heyhat! 64 sayfalık broşürde bu soruların tek bir cevabı yok..." (agd-sf.77)

Siyasetle biraz ilgilenip de Halkın Kurtuluşu'nun yukarıdaki sorulara ne cevap verdiğini bilmeyen var mı? Ama her şey bir yana, broşürdeki şu satırlar, yazarın acıklı nidasını boşa çıkarmaya yetmez mi?

"Aydınlık oportünizmi, oportünist "Üç Dünya Teorisi"ni ülkemiz pratiğine uygulama çabalarının bir ürünü olarak, bugün merkezi görevin 'milli bağımsızlığı korumak' olduğunu ileri sürdüğünde HALKIN KURTULUŞU, sınıf işbirliğini tezgahlamak peşinde koşan bu oportünizme karşı demokratik görevlerinin ön planda olduğunu vurgulayarak yoğun bir mücadele açtı. Halkın Yolu yazarları, bu mücadele karşısında tam bir ortayol içerisine girerek, merkezi görevin hem milli bağımsızlık, hem de halk demokrasisini kazanmak olduğunu iddia etti. Kuşkusuz, UDHD bu iki görevi birden gerçekleştirecektir ve bunlar birbirinden ayrılamaz. Ama tartışılan konu bu değildir. Tartışma, UDHD'nin içinde bulunduğumuz döneminde bu görevler zincirinin gerçekleştirilmesi için hangi halkanın kavranması gerektiği üzerinde sürüyor." (agb- sf: 29)

"Emperyalizmin tahakkümünü yerli gericilik (oligarşiyi oluşturan büyük burjuvazi ve toprak ağaları-HK) aracılığıyla sürdürdüğü yarı-sömürge ülkelerde emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların egemenliğini yıkma mücadelesinde kavranacak halka, yerli gericiliğe ve onun dünyanın hemen her yerinde faşistleştirdiği egemenlik aracı olan faşist diktatörlüğe karşı mücadele içinde halk yığınlarını örgütlemek ve seferber etmektir. (agb- sf: 47)

Broşürde yazılanlara fazla bir şey eklemeye gerek yok. Ama yazar, gerçekten de "utangaçlığı" öylesine elden bırakmış ve utanmazlığı öylesine ele almış ki, onu kendi ağzından teşhire devam etmek, bugün hâlâ "Devrimci Halkın Yolu" adlı tekkenin içinde yer alan devrimciler için uyarıcı olabilir.

Broşürden yukarıda aktardığımız sözlerden sonra yazarın şu lafları edebilmesine şaşmayacak kimse var mıdır?

"Halkın Kurtuluşu uzun dönem, emperyalizme karşı mücadelenin, bağımsızlık mücadelesinin demokrasi mücadelesine tabi olduğunu ve tali olduğunu savundu. 'Bağımsızlık mücadelesi, demokratik devrim görevlerine tabi olarak yürütülür' gibi, ısrar ederek bağımsızlık mücadelesini demokratik devrimden ayrı bir şeymiş, onun bir parçası, yeni demokratik devrimin görevlerinden biri değilmiş gibi anlayışlar yaydı. (yazara göre yeni demokratik devrimin temel görevleri olan bağımsızlık ve demokrasi görevleri iç içe geçmiş olmalarının -özdeşliklerinin- yanı sıra farklılık taşımazlar ve biri diğerine tabi kılınamaz -HK) Broşürde bunları açıkça ifade edemiyor, karışıklık yaratmaya ve karışıklıktan medet ummaya çalışıyor." (agd- sf: 78) (abç)

İnsanın içine ister istemez, "yazar acaba başka bir broşürden mi söz ediyor?" diye bir kuşku düşüyor:

Yazar aynı yöntemi PARTİ BAYRAĞI'na da uyguluyor ve şunları yazıyor:

"Parti Bayrağı adlı dergide ise, bugün içinde bulunduğumuz dönemdeki baş (merkezi) görev, 'ulusal demokratik halk devrimi görevine' sarılmaktır deniyor." (Parti Bayrağı, S.1, sf: 28)

Ve hükmü veriyor:

"Birbiriyle bu kadar çelişen şeyleri birarada yaşatan ve tam bir kafa 'karışıklık'ının ifadesi olan şeylere başka bir yayın organında zor rastlanır." (agd- sf 78,

Parti Bayrağı'ndan sözkonusu pasajı aynen aktarıyor "ve bu kadar çelişen şeylerin" neler olduğunu soruyoruz:

"İşte bu şartlarda devrimci proletaryanın devrimimizin bugün içinde bulunduğu dönemdeki baş (merkezi) görevi; özünde toprak devrimi olan 'ulusal demokratik halk devrimi görevine sarılarak işçi-köylü temel ittifakını kurmak ve bu temel üzerinde mevcut düzene karşı olan bütün güçlerle birleşerek halk savaşı yoluyla komprador burjuvazi ve toprak ağalarının egemenliğini, onların faşist-feodal diktatörlükleriyle birlikte yerle bir ederek, işçi-köylü diktatörlüğünü gerçekleştirmektir. Bu durum işte mücadelenin sivri ucunu komprador burjuvazi ve toprak ağaları ve onların diktatörlükleri ne yöneltmemize, ve içinde bulunduğumuz şartlarda anti-faşist yurtsever halk cephesini inşaya önem vermemizi gerektiriyor. Günümüzde, ülkemizde başta iki süper devlet olmak üzere, tüm emperyalizme karşı gerçek bir mücadele vermenin ve dünya devrim cephesine katılmanın başka yolu yoktur.

"Aynı mevcut şartlar bugün içinde bulunduğumuz dönemde, ulusal demokratik halk devrimi programının (asgari programın) herhangi bir taviz vermeden ve kısıtlamaya tabi tutulmadan savunulmasını gerektirmektedir. Ancak devrimci proletarya, demokratik devrimin bu döneminde baş çelişkinin komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile (ve onların faşist-feodal diktatörlüğü ile) halk arasında olmasını gözönüne alarak, en geniş kitleleri mücadeleye seferber edebilmek için günlük propaganda ve ajitasyonunu en başta toprak meselesi olmak üzere, asgari programın özellikle iç gericiliği hedef alan maddelerini ön plana çıkararak yürütmek zorundadır." (agy)

GEÇMİŞTE KİM, NEYİ SAVUNDU?

Yazar, Halkın Kurtuluşu'nu karalamak yolunda sistemli çabalarının bir parçası olarak yazısının bir bölümüne "Halkın Kurtuluşu'nun Tespiti, Başından Beri Doğru muydu? başlığını koymuş ve uzun uzadıya Halkın Kurtuluşu'nun başından beri doğru dürüst bir tespiti olmadığını kanıtlamaya çalışmış.

Halkın Kurtuluşu'nun yayın hayatına başladığı 1976'nın başlarından beri içinde bulunduğumuz dönemde bağımsızlık görevinin demokrasi görevine tabi ve merkezi görevin baş düşman olan iç gericiliğe karşı mücadele olduğunu sürekli olarak savunduğunu ve Aydınlık oportünizmi ile bu temelde sürekli bir mücadele yürüttüğünü hangi aciz çaba gözlerden saklayabilir? Yazar gerçekten de bütün umudunu, beceriksiz blöflere bağlamış, kötü bir kumarbaza benziyor.

Yazar, Halkın Kurtuluşu'nun şu söyledikleri arasında bir çelişme arıyor ve buluyor!

"Türkiye devriminin bugünkü aşamasında hedefleri başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizm, tekelci kapitalizm ve toprak ağalarıdır." (HK, S.30, Başyazı)

"Bugün esas ön planda olan çelişme, siyasi iktidarı elinde tutan işbirlikçi hakim sınıflarla halk arasındaki çelişmedir." (agy)

Ona göre bu yazılanlar, "birbiriyle çelişen farklı tespitlerdir".

Yazar, ilk paragrafta, "Türkiye devriminin bugünkü aşamasındaki" yani, UDHD aşamasındaki hedeflerden; ikinci paragrafta ise, UDHD'nin içinde bulunduğumuz döneminden "bugün esas, ön planda olan çelişme"den bahsedildiğini göremeyecek kadar zır cahil mi? Yoksa, bu da kendini kurnaz, alemi aptal sanma hastalığının bir belirtisi mi?

Hele şu sözleri de işitince, yazarın karşısında artık söyleyecek söz bulmak güçtür:

"Halkın Kurtuluşu'nun bu [illegible] anlayışı [illegible] etkilendi: 'Emperyalizm, sosyal-emperyalizm [illegible]' Dev.Ga.[illegible]

DEVRİMCİLER PARTİ BAYRAĞI ALTINDA TOPLANIYOR

"Halkın Birliği" saflarını terk eden Hatay-Reyhanlı'dan 13 devrimci

Bizler daha önce Halkın Birliği saflarında mücadele ediyorduk. Bugün geldiğimiz aşamada en büyük görevimizin proletarya partisinin inşasına katılmak olduğunu biliyoruz.

Proleter devrimcilerin birliğini hiç bir zaman savunmayan Halkın Birliği'nin revizyonist şefleri "Üç Dünya Teorisi"ni sözde reddedip genel siyasi çizgisinden en ufak bir değişiklik yapmamışlardır. Çünkü onlara göre "siyasette 'Üç Dünya Teorisi"nin izleri zaten çok taliydi." Aslında bugün geldikleri aşamada dahi "Üç Dünya Teorisi"nin izleri hâlâ mevcuttur.

Buna bağlı olarak bizler bir sürü revizyonist-oportünist tezleri savunur durumda kaldık. Halkın Birliği'nin bizi yanlışları savunmaya zorlayan etkenleri şunlardır:

1- Ekonomi ile siyaset arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kavramamak.

2- Tekelci kapitalizmin gericilik eğilimi ile faşizm arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kavrayamamak.

3- Tekelci kapitalizme ilerici özellikler atfetmek, onun feodalizmi "Prusya" tarzı tasfiye ettiğini ve böylece ülkemizin yarı-feodal olmaktan çıktığını savunmak.

4- Emperyalizmle komprador-feodal ekonomi arasındaki ilişkileri çarpıtmak.

5- Bu temel üzerinde hakim sınıfların bir kesiminin "anti-faşist" "liberal" özellikler taşıdığını düşünerek; hakim sınıfların bir kesimi ile ittifakın teorisini savunmak.

6- Faşist diktatörlüğün proletarya ve diğer emekçi yığınlar üzerindeki baskı aygıtı olduğunu değil, hakim sınıfların bir kesiminin de üzerinde baskı, tahakküm aracı olduğunu savunarak Leninist devlet teorisini çarpıtmak.

7- Faşist diktatörlüğü devrimle karşı-devrim arasındaki mücadelenin bir ürünü olarak değil de, hakim sınıfların kendi aralarındaki çatışmanın ürünü olduğunu savunarak, faşist diktatörlüğü hakim sınıfların kendi aralarındaki mücadele ile yıkılacağının hayallerini yaymak.

Yukarıdaki tüm ortak noktalar bizleri doğrudan şu sonuca götürüyordu: Emperyalistlerin ve hakim sınıfların "liberal"; "anti-faşist" kesimleriyle faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı ortak bir cephede birleşmek mümkündür!.. Açıktan sınıf işbirliği öneren bu noktalar "Üç Dünya Teorisi"nin köklü bir şekilde reddedilmemesinin bir ürünüdür.

Bizler Halkın Birliği taraftarları olarak dünyada olduğu gibi ülkemizde de süregelen Marksizm-Leninizm ile oportünizm arasındaki mücadelede yerimizin Marksist-Leninist safların olması gerektiğini kavrayarak Halkın Kurtuluşu saflarında mücadele edeceğimizi açıklıyor ve tüm devrimcileri Parti Bayrağı'nın Marksist-Leninist çizgisi altında toplanmaya çağırıyoruz.

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !
KAHROLSUN REVİZYONİZM !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

PARTİ BAYRAĞI'NIN 8. SAYISI ÇIKTI

"Gündemde olan, proletaryanın Marksist-Leninist partisinin kuruluşudur"

PARTİ BAYRAĞI
8
Ekim 1978

Parti Bayrağı'nın 8. sayısı çıktı.

Parti Bayrağı'nın bu sayısında küçük-burjuva maceracılığının eleştirisini İ. Kaypakkaya'nın tezlerinin eleştirisi ile sürdürüyor. Ayrıca bu sayıda önemli bir yazı, bir belge yer almaktadır.

Gazetemize de postalanan bu belge, "1971 Sol Hareketi THKO Ve Gelişmesi" başlığını taşımaktadır.

Parti Bayrağı, küçük-burjuva devrimciliğinin aşılmasında olumlu bir deneyin özetlenmesi olan bu belgeyi yayınlamakla önemli bir görevi yerine getirmiş olmaktadır.

Belgede THKO'nun dünü, bugünü, geçirdiği değişiklikler, bugünkü ideolojik-siyasi çizgisi, proletaryanın devrimci partisinin inşası konusundaki düşünceleri ve bu konuda tespit ettiği kendi yeri, en yetkili ağızdan anlatılmaktadır.

Parti Bayrağı'nın yayınladığı belgenin sonunda şöyle denilmektedir:

"Şimdi önümüzde yeni bir görev var. Marksist-Leninist ilkeler ışığında örgütlenmemizi sağlamlaştırmak ve devrimin kabaran dalgasının her gün daha fazla devrim saflarına ittiği milyonlarca emekçiyi yönlendirecek yeni örgütlenmeler yaratmak. Bugün kavrayacağımız halka, örgütsel inşadır. Bu faaliyeti esas olarak tamamladığımız gün, proletarya partisinin yalnız ideolojik-siyasi değil, aynı zamanda da örgütsel temellerini yaratmış olacağız. Ve, parti, bu sağlam temeller üzerinde yükselecek; Türkiye'nin bütün proleter devrimcilerini bu temeller üzerinde birleştireceğiz.

THKO'nun şimdiye kadar sürdürdüğü gerek kendisinin Marksist-Leninist çizgiye sahip yeni ve komünist bir örgüte dönüşmesine yol açan revizyonizme, Troçkizme sağcılığa ve küçük-burjuva ihtilalciliğine karşı iç mücadelesi; gerekse ideolojik-siyasi inşayı ilerletmede önemli bir payı olan dışındaki revizyonist ve her türden oportünist akıma, özellikle TİİKP oportünizmine karşı mücadelesi; hiç bir engelin Marksizm-Leninizmin zaferini önlemeye güç yetiremediğini gösterdi. Bugün çok daha güçlü bir durumdayız. Başlangıçtakinden farklı olarak, güçlü bir Marksist-Leninist birikime ve teorik hazineye sahibiz. Bundan sonra Marksizm-Leninizme hiç kimse dil uzatamayacak, buna izin vermeyecek ve anında her türlü sapma ve yozlaşmanın karşısına dikilip onu yere çalacağız. Hiç kimse, hiç bir yozlaştırıcı etki, Marksizm-Leninizmin zaferle ilerleyişini durduramayacak. Buna inancımız kesin ve tamdır, yüreğimiz, bilincimiz ve gücümüz ise yeterli.

THKO, artık, örgüt olarak yaşamının ve gelişmesinin sonuna yaklaştı. Yeni bir örgüte olan ihtiyaç; her açıdan alabildiğine artmıştır.

THKO, ülkemizde komünist partinin inşası görevinde, ülkemizde proleter devrimci hareketin gelişmesinin tarihsel özelliklerini doğru bir şekilde tespit etti. Örgütümüz, proleter devrimcilerin birleştirilmesini Parti inşası görevinin yerine getirilmesinin bir unsuru olarak kavradı. Bu anlayışla hareket etti. Hiç bir zaman küçük-burjuva grupçu bir tarzda davranmadı, buna azami ölçüde dikkat etti. Birliğin sağlanması için bir yandan program ve temel tezleri ortaya koyarken bir yandan da diğer unsurlara karşı birlik anlayışıyla ideolojik-siyasal polemikler yürüttü. [illegible] yanlışlarını ortaya koymaya ve düzeltmeye çalıştı. [illegible] bir yandan kendi gücüne ve uluslararası komünist hareketin yol göstericiliğine güvendi; diğer yandan birliğin pratik çözümlenmesi konusunda düşünceler geliştirdi, teklifler yaptı. Çeşitli zamanlarda bazı zaaf ve hatalara düşüldüyse de THKO'nun bu konudaki genel bakış açısı, tespitleri ve yönelişi esas olarak doğruydu.

Ülkemizdeki bütün proleter devrimciler, yüreği devrim için çarpan herkes, Marksizm-Leninizm temeli üzerinde birleşelim. Gündemde olan proletaryanın Marksist-Leninist partisinin kuruluşudur. Partimiz her şeyimiz olmalıdır.

Biz THKO militanları, bu konuda elimizden gelen her şeyi yaptık, yapmaya devam edeceğiz.

Bütün proleter devrimciler, THKO'nun gelişmesini ve bunun geldiği yeri inceleyin. Türkiye proletaryasının Program Taslağı'nı inceleyin. Biraraya gelelim. Partimizde birleşelim.

Anti-Marksist görüşler savunmak ve grupçuluk yapmak kolay; proletaryanın davasını, Marksizm-Leninizmi kavramak ve savunmak ve Partili olmak zor ama yüce ve şanlıdır.

Türkiye işçi sınıfının devrimci Komünist Partisi, artık sadece bir istek, ulaşılmak istenen bir hedef olmaktan çıkmıştır.

O şimdi, ufukta görünen bir gemi, doğmakta olan bir güneş gibidir."

Parti Bayrağı'nın 8. sayısında yayınlanan "1971 Sol Hareketi THKO ve Gelişmesi" adlı belge bütün devrimciler tarafından titizlikle okunmalıdır.

İşçi sınıfı imzalanan



CHP hükümeti işçi sınıfı için yeni bir kölelik yasası hazırlıyor

'Toplumsal Anlaşma'-nın işçi sınıfı açısından ne anlama geldiği artık yavaş yavaş daha iyi anlaşılmaya başlandı.

Dün bir adım atarak sendika ağaları ile birlikte 'Toplumsal Anlaşma'ı imzalayan reformist CHP hükümeti, bugün bir adım daha atarak 'Toplumsal Anlaşma'daki ilkeleri birer yasa hükmü haline getirmeye çalışıyor. Çalışma Bakanlığı bunun için, 1475 sayılı İş Yasası ile 274 ve 275 sayılı sendikalar, grev, lokavt ve toplusözleşme yasaları üzerinde bir değişiklik tasarısı hazırlamış ve kamuoyuna açıklamıştır.

Açıklanan tasarıya göre:

- İşkolu düzeyinde yapılan toplusözleşmeler yasaklanmakta, bunun yerine işletmelere bağlı işyerleri için 'işletme sözleşmesi' getirilmektedir. Çalışma Bakanlığının değişiklik taslağına göre, toplusözleşmeler, işletmeye bağlı işyerlerinde çalışan işçilerin çoğunluğunu temsil eden sendika veya federasyon tarafından yapılacaktır. İşletmeye bağlı işyerleri için ayrı ayrı toplusözleşmeler yapılamayacaktır.

- Grev oylaması kesinlikle kaldırılmaktadır. Bunun yerine toplusözleşme yapmaya yetkili sendikayı belirleyecek oylama yapılacaktır.

Çalışma Bakanlığınca hazırlanan bu tasarı, sendika ağalarının desteğini de alarak yasallaştığı takdirde, işçi sınıfının bugüne kadar kanı ve canı pahasına kazandığı haklar bir çırpıda, CHP reformistleri eli ile rafa kaldırılmış olacaktır. CHP reformistleri ve her renkten sendika ağaları emperyalistler ve burjuvazi için dikensiz gül bahçesi yaratmış olacaklardır.

Tasarı yasallaştığı takdirde, 'Toplumsal Anlaşma'da ortaya konan

De.sa.7.sü.7'de

- ÇALIŞMA BAKANLIĞI 1475 SAYILI İŞ YASASI İLE 274 VE 275 SAYILI SENDİKALAR, GREV, LOKAVT VE TOPLU SÖZLEŞME YASALARI ÜZERİNE BİR DEĞİŞİKLİK TASARISI HAZIRLAMIŞTIR

- AÇIKLANAN TASARIDA İŞKOLU DÜZEYİNDE YAPILAN TOPLUSÖZLEŞMELER YASAKLANMAKTA, BUNUN YERİNE İŞLETMELERE BAĞLI İŞYERLERİ İÇİN İŞLETME SÖZLEŞMESİ GETİRİLMEKTE VE GREV OYLAMASI KESİNLİKLE KALDIRILMAKTADIR.

- BU TASARI YASALLAŞTIĞI TAKDİRDE İŞÇİ SINIFININ BUGÜNE KADAR KANI VE CANI PAHASINA KAZANDIĞI BÜTÜN HAKLAR BİR ÇIRPIDA ORTADAN KALDIRILMAKTADIR.

15-16 HAZİRANLAR, DGM DİRENİŞİ UNUTULMADI



Egemen sınıflar işçi sınıfına karşı yeni saldırı hazırlıkları içerisinde. İşçi sınıfının kazanılmış haklarını bir çırpıda yok etmek için daima fırsat kollayan komprador patronlar ve toprak ağaları, reformist CHP'nin kurulması ile birlikte bu fırsatı ele geçirdiklerini düşünerek CHP hükümetinin önüne her gün yeni planlar sunmaktadır.

Egemen sınıfların ve emperyalistlerin politikasını uygulamak için iktidar olmuş olan CHP reformistleri de bu planları canla başla uygulamakta, işçi sınıfı ve diğer emekçi halk kitleleri aleyhine her gün yeni ekonomik ve siyasi kararlar almaktadır.

Bunun son örneklerinden biri geçmişte CHP reformistleri ile Türk-İş'in faşist sendika ağaları arasında imzalanan 'Toplumsal Anlaşma'-dır. Bugün ise bu anlaşmada yer alan hükümler CHP reformistleri tarafından yasa haline getirilmeye çalışılmaktadır. Çalışma Bakanlığının hazırladığı yasa tasarısı bu amaca hizmet etmektedir.

Bu yasa tasarısıyla CHP reformistleri faşist AP iktidarının 1970'lerde yapamadığını yapmaya, işçi sınıfının kanı ve canı pahasına kazandığı ekonomik ve siyasi hakları bir çırpıda yok etmeye çalışmaktadır.

Üstelik CHP reformistleri böyle bir yasa tasarısının hazırlanması ve kamuoyuna ilan edilmesi zamanı olarak da işçi sınıfının faşist DGM'leri mezara gömdüğü direnişinin 2. yıldönümünü seçmiştir. Böylece işçilere bu yasa tasarısıyla da bir gözdağı vermek istemektedir.

İşçi sınıfına ve bütün halka karşı AP iktidarının ve MC hükümetlerinin yolundan giden CHP reformistleri, onlardan farklı olarak bu işi yumuşak bir yöntemle ve 'işçi dostu' kılığına bürünerek yapmaktadır.

CHP reformistlerinin bu politikalarını uygulamaları için en büyük dayanakları her türden sendika ağalarıdır. Dün CHP reformistleri ile birlikte 'Toplumsal Anlaşma'nın altına imza atan veya bu anlaşmaya karşı sahte muhalefet yürüten sendika ağaları, bugün egemen sınıfların CHP reformistleri eliyle uygulamaya koymaya çalıştıkları yeni değişiklikler karşısında işçi sınıfını yüzüstü bırakarak büyük patronların yanına koşacaklardır. Onların işçi sınıfına karşı yürüttükleri saldırı politikasının yanında yer alacaklardır. İşçi sınıfının saldırılara boyun eğmesi için uyutma politikası yürütüceklerdir. Bu bakımdan onların yeni değişiklik tasarısının bazı yerlerini 'olumlu' bazı yerlerini 'olumsuz' bulmaları sadece görünüşü kurtarmaya hizmet etmektedir. Aslında onlar 'olumlu' buldukları yanları öne çıkararak, sadece bunun propagandasını yaparak işçi sınıfına Çalışma Bakanlığının hazırladığı yeni Toplusözleşme Tasarısını bütünüyle yutturmaya çalışmaktadırlar.

Fakat işçi sınıfı bugün 'Toplumsal Anlaşma'nın ne anlama geldiğini artık daha iyi anlamaktadır. Yeni Yasa Tasarısının da işçi sınıfının kazanılmış haklarına karşı yoğun bir saldırı demek olduğu bugün herkesin görebileceği kadar açıktır. Aynı saldırıyı 1970'de faşist AP iktidarı yapmıştı. Ama işçi sınıfının sokakları ve meydanları dolduran gücü karşısında egemen sınıflar ve onların temsilcisi AP iktidarı parlamentoya verilen 273 ve 274 sayılı yasalar hakkındaki değişiklikleri geri almak zorunda kalmışlardı.

İstanbul sokaklarını dolduran işçi sınıfı 15-16 Haziran Direnişiyle sendika ağalarının teslimiyetine rağmen, burjuvaziye kazanılmış haklarını gasbettirmemişlerdi.

İşçi sınıfı faşist DGM'lere karşı yürüttüğü şanlı mücadele de bunun başka bir örneğidir.

İşçi sınıfı 15-16 Haziranları, DGM Direnişini unutmadı.

İşçi sınıfı, bugün de egemen sınıfların reformist CHP hükümeti eliyle uygulamaya çalıştığı yeni yasa değişikliklerine ve DGM'lerin İhtisas Mahkemeleri adıyla hortlatılmasına izin vermeyecektir.

İşçi sınıfının kazanılmış hakları yok edilemeyecektir. Tersine işçi sınıfı bu mücadele içinde yeni haklar kazanacak, sendika ağalarını başından atarak sınıf sendikacılığı yolunda ilerleyecektir.

Ankara İntur-Prekonsa inşaat işçilerinin başarılı direnişi

İntur-Prekonsa inşaat işçileri, bir işçinin iş kazasına uğraması sonucu direnişe geçtiler. İş ve can güvenliğinin yanı sıra diğer taleplerini de haykırdılar. Patronun tehdidi ve sosyal-faşistlerin direnişi engelleme faaliyeti, işçilerin gücü karşısında yerle bir oldu.

500 işçinin çalıştığı inşaatlarda işçilerin çoğu sigortasız. İşgüvenliği yok. Bugüne kadar 12 iş kazası oldu. 5 işçi bu cinayetlerde öldü. En son 23 Eylül'de meydana gelen iş kazasında 12. katta boyacılık yapan bir işçi, halatın kopmasıyla yere düştü. Kumun üstüne düştüğünden ölmedi. Arkadaşlarının yaralanması sonucu 400'e yakın inşaat işçisinin yer aldığı yürüyüşte işçiler taleplerini haykırdılar. "İşçiler Birleşin", "Tüm Halka İş ve Can Güvenliği", "Sigorta Hakkımız Söke Söke Alırız" sloganlarıyla hastaneye yürüdüler.

Direnişte hiç bir rolü olmayan Yatırım-İş Sendikası, işçilerin direnişine sahip çıkmaya çalıştı. Patron, ertesi gün "İş kapalı" diyerek işçilerin birliğini parçalamak istedi. Sosyal-faşistler direnişin ikinci günü koğuş koğuş gezerek, işçileri direnişe katılmamaya çağırdı. Sendikanın fırsatçılığı, patronun tehditleri, sosyal-faşistlerin engelleri; bu üçlü birliğin işçi düşmanı yüzünü ortaya koydu.

İkinci günü de, yüksek bir inançla sürdürülen direniş, Ankara YDGD ve Emekçi Gençlik Bürosu'nca desteklendi.

İşçilerin aralarından seçtikleri temsilci, sendika yöneticisi ve patronla yapılan görüşme sonucu işçilerin şu talepleri kabul edildi.

a) İki günlük direniş yevmiyeleri alındı.
b) İşgünü 8 saate indirildi.
c) Herkese sigorta hakkı, iş ve can güvenliği teminatı.
d) Uygulanmayan toplusözleşmenin yürürlüğe girmesi.

İntur-Prekonsa işçileri, işçi sınıfının birliğinin, her türlü karşıdevrimci girişimlere nasıl darbe vuracağını kanıtladılar. Direnerek haklarını aldılar.



Balgat İşçi Blokları İn-Tur Şirketi işçilerinin direnişi

Basın-İş sendika ağaları MHP'li patronla anlaştı

İstanbul Şafak Ambalaj işçilerinin direnişi

İstanbul Çemberlitaş'ta Şafak Ambalaj matbaasında 21 işçi tarafından sürdürülen direniş sona erdi. Basın-İş'in sendika ağaları ile MHP'li patronun anlaşmaları sonucunda işçiler, tazminatları verilerek işten çıkartıldı.

Şafak ambalaj işçileri hiç bir sosyal hakka sahip olmadan çalışıyorlardı. 10 yıllık bir işçi dahi haftada 550 lira alıyordu.

BASIN-İŞ SENDİKA AĞALARININ TUTUMU

7-8 ay önce başlatılan sendikalaşma mücadelesi sonucunda Basın-İş toplusözleşme yetkisi aldı. Bunun karşısında patron Mustafa Kösoğlu (MHP Genel Sekreter Yardımcısı Nevzat Kösoğlu'nun dayısı) işçileri topluca işten attı. Kanunsuz lokavt yaptı. İşçiler bunun üzerine 3 Ağustos günü direnişe başladılar.

Ancak işçilerin bu kararlı direnişi karşısında revizyonist sendikacılar ne yaptılar? Her şeyden önce işçilerin birliğini parçalamaya çalıştılar. Eski, yeni işçi, kız ve erkek işçi, işçilerle devrimciler gibi ayrımlar temelinde işçileri böldüler. Daha sonra işçilerin seçtiği 5 kişilik direniş komitesini kaldırdılar. Devrimci işçilere karşı açıkça sendika üyeliğinden atma tehditini savurdular. Bütün bunlar direnişi zayıflattı. Sonuçta bütün işçilerin çıkarılmasında etkili oldu.

MHP'Lİ PATRON SİLAHLA SALDIRIYOR

İşçiler, patronun mal çıkartmasını engellediler. Bunun üzerine patron işçilere ateş açtı. Ancak yakalandı. 2 tabanca ve 3 şarjörle yakalanan MHP'li patron aynı gün serbest bırakıldı. Hem de eli silahlı resimleri günlük basında yer almasına rağmen.

Bu saldırı sonrasında revizyonist sendika ağalarının sözleri açık: "Karşımızda artık sadece patron yok. MHP de var." Vardıkları sonuç da açık: "Direnişi bırakalım."

SENDİKA AĞALARI GREVİ NİCİN ENGELLEDİ ?

Grev hakkı yasal olarak doğdu. Buna rağmen "yok 6 gün sonra, yok 15 gün sonra" derken sendika grev kararı almadı. Niçin? Çünkü bu dönemde sendika ağaları ile patron anlaşmaya çalışıyordu. Revizyonist propaganda da işçileri yıldırmak için yürütülmekten geri kalmıyordu: "Patron zaten burayı kapatacak. Boş binayı niye bekleyelim". İşte böylece direniş kırılmak istendi. Nihayet Basın-İş yöneticilerinin patrondan yana yüzü açığa vuruldu. Tazminatları alıp çıkmak üzere patronla anlaşmaya varıldığı duyuruldu. Sözde her işçiye açıktan 10 bin lira verilecekti. Ama yalnızca 2.500'ü peşin. Geri kalanı karşılıksız çek.

İşçiler, kendilerini sokağa atan böyle bir anlaşmayı imzalamadılar. Sendika binasında yapılan toplantıda bunların hesabı soruldu. Sendika ağaları ise cevap olarak bütün işçileri kovdular.

Basın-İş yöneticileri ile MHP'li patron arasında sürdürülen pazarlıklar sonucu direniş kırıldı. Türlü oyunlar sonucunda işçiler, tazminatları karşılığında işten çıkarıldılar.

Bu direniş, çevre emekçilerine de revizyonist sendikacıların patron yanlısı yüzünü gösterdi. Onların işçilerin değil, faşist patronların yanında olduğu bir daha somutlandı.

İzmir'de 'Toplumsal Anlaşma' protesto edildi

24 Eylül'de proleter devrimcilerin önderliğinde bir toplantı düzenlendi. Bine yakın emekçinin katıldığı toplantıda "Toplumsal Anlaşma" protesto edildi. İşçi sınıfının DGM'ye karşı yükselttiği mücadelenin başarısı anıldı. Faşist Pinoşe diktatörlüğüne karşı mücade eden Şili halkı için yardım toplandı.

Ozanların türkü söyleyerek katıldığı toplantıya Sümerbank, Tekel, Tariş işçilerinin, Niğde Cezaevindeki devrimcilerin ve CİSNU'dan gelen mesajların okunması, çok sayıda kişiyi coşturdu. YDGD ve Devrimci Halkın Birliği'nden arkadaşların yaptığı konuşmalarda "Toplumsal Anlaşma" lanetlendi. Faşist, sosyal-faşist, reformist sendika ağaları teşhir edildi. Faşist diktatörlüğün, "Toplumsal Anlaşma" ile işçilerin kazanmış oldukları hakları da gasbetmek istediği ve buna karşı mücadele edilmesi vurgulandı. Bunun yanı sıra, halk gençliğinin de "Toplumsal Anlaşma"dan zarar gördüğü belirtilen toplantıda, gençliğin devrimci mücadelesine yer verildi. Enternasyonal Marşı ile birlikte ant içilerek toplantı sona erdi.

Sümerbank: MC'nin tüten ocağı halk düşmanlarının haraç karakolu

50 bin emekçinin çalıştığı Sümerbank'ta faşist baskılar devam ediyor. İşçi ve memurlar üzerindeki baskıları, Sümerbank'ın faşist yöneticileri ile SÜM-DER yönetimi ortaklaşa uyguluyorlar.

Sümerbank'ın 40 adet fabrika müdürlüğü vardır. Bunlardan biri olan "Alım Satım Müdürlüğü"ne bağlı 400 mağazanın başındakiler genellikle faşistlerdir. Diğer 40 müdürlükte de durum bundan farklı değildir. I. ve II. MC dönemlerinde MHP, ÜGD, Ak-Genç, Hür-Genç'li faşistler "işçi" adı altında alınarak işçilere karşı kullanılmıştır. Bunların görevleri, yurtsever, devrimci, demokrat işçi ve memurları öldürmek, onlara baskı uygulamak, saldırmak, grev kırıcılığı yapmak, faşist derneklere zorla para almak, yakaladıklarını işkence odalarına götürerek işkence uygulamak. Bugün MC yok, CHP var; ama faşistler aynı şeyleri hâlâ yapıyorlar. İşyerleri hâlâ onlardan arındırılmadı. Üstelik onlar yeni görevlere gönderiliyorlar. İzmir Basma, Adana Bez Fabrikası bunun en belirgin kanıtıdır. Faşist bir müdür olan Cevat Özşen, Adana Bez Fabrikası'na, Adnan Türkmenoğlu Nazilli'ye, Kenan Mumcular daire başkanlığına atanmışlardır. Genel Müdür Teknik Yardımcısı Sedat Balak kendisi ile aynı düşünceyi paylaşan memur İbrahim Çelik'le birlikte "Türkkanı" adındaki faşist bir derginin dağıtımını yapıyor. Sümerbank emekçilerine bu dergiyi zorla satıyor. Personel İşleri Müdür Yardımcısı Sadık Akın'ı faşist olmadığı için görevden almak istedi. Bunun için yönetim kuruluna dört kez öneri götürmüştür.

BİRİKMİŞ MESAİLER KİME GİTTİ?

Birikmiş mesai farklarının dağıtımında, genel müdürlük faşistlere bol miktarda bahşiş vermiştir. Memur ve müstahdemlere 1500-3000 lira birikmiş mesai öderken, bazı şoförlere 15 bin ile 17 bin arasında değişen "ücret" ödemiştir. Genel müdür yardımcıları fazla mesaileri olmadığı halde, 30 bin ile 70 bin lira arasında değişen "mesai ücreti" almışlardır. Faşist yöneticiler alınları terlemeden aldıkları binlerce lirayı az bulmakta, emekçilerin ücretlerine de elkoymaktalar. Sümerbank emekçilerinin mücadele ederek aldıkları mesai ücretlerini de kendi ceplerine aktarmaktan çekinmeyen bu adamlar, CHP hükümeti tarafından hâlâ işbaşında bulundurulmaktadır. Çünkü CHP hükümeti, sömürü ve soygun düzenine karşı değil, onun yıkılan yerlerini onarmakla uğraşmaktadır ve bu amaçla hükümet olmuştur.

SÜMERBANK YÖNETİCİLERİ KİMLERDİR?

Öztür Akgüç: (Sümerbank Genel Müdürü) İşletmeler Bakanı'nın yakını olduğundan bu göreve getirilerek ödüllendirilmiştir. Aynı zamanda Eczacıbaşı Holding'in yönetim kurulu üyesidir. Osmanlı Bankasının danışmanlığını yapmaktadır. Azılı bir faşisttir.

Sedat Balak: (Sümerbank Genel Müdür Teknik Yardımcısı) MHP'li ve eski sağlık bakanı Cengiz Gökçek'in bir numaralı adamıdır.

Rasim Giray: (Sümerbank Yönetim Kurulu Üyesi) eski Elazığ AP milletvekili

Sadık Baklacıoğlu: (Sümerbank Yönetimi Bakanlık Temsilcisi) Emekçilere düşmanlığı ile tanınır.

İbrahim Yalçınoğlu: (Sümerbank Yönetim Kurulu Üyesi) Teksif Sendikasındaki görevi nedeniyle imzaladığı toplusözleşmede, işçilerin haklarını patronlara ve devlete peşkeş çekmiştir. İki ayrı yerden aldığı maaştan başka efen[illegible] hâlâ bahşiş almaya devam etmektedir.

Kenan Bulutoğlu: Kapitalistlere ve toprak ağalarına sadık bir bürokrat olarak tanınır.

Yaman Erdal: (Sümerbank Genel Müdür Yardımcısı) CHP'li. CHP'nin reformist hayallerini yayar. Sümerbank'taki faşist uygulamalara hiç bir şekilde sesini çıkarmaz.

HAİN SÜM-DER YÖNETİMİ İHBARCILIK YAPIYOR

Kendisini Sümerbank emekçilerinin sözcüsü ilan eden Süm-Der yönetimi, faşist diktatörlüğe uşaklık yemini ediyor. Emekçileri ihbar ederek, onları cezalandırıyor, faşist katliamları desteklediğini belgeliyor.

Sümerbank emekçileri, Bedrettin Cömert'in faşistlerce katledilmesini protesto etmişlerdi. Yemekhanede toplanan memur ve müstahdemler Bedrettin Cömert'in anısına saygı duruşunda bulunmuşlardı. Süm-Der'in faşist yönetimi, üyelerini, bu eylemden dolayı yöneticilere ihbarda bulunarak, onları tek tek sorguya çektirdi. Sorguların başında yer alan faşist teftiş kurulu Müfettişi Mehmet Yerlika-

Dev.Sa.7.Sü.3'de

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

ADANA

ADANA TEKEL FABRİKASI İŞÇİLERİ: Tekel Fabrikası Müdürü faşist İrfan Çıkla iki işçiyi işten çıkardı. Sendika ağası da onunla işbirliği yaptı. İşçiler gönderdikleri mektupta durumları hakkında şu açıklamayı yapıyorlar: "İki ay önce kız işçiler üzerindeki faşıst baskıları protesto etmek, işyerindeki şartların düzeltilmesi için tekel müdürlüğüne yürüyüş yaptık. Patron 25 isciyi baska ambara sürdü. Sonra mahkemeye verdi. Cezayı gerektiren durumî yoktu. Patron bu kez "toplu-iş sözleşmesi" kanununu gerekçe gösterdi. 15 işçiye üçer günlük, 6 aylık zammı ödememe, 560 işçiye birer günlük ücret kesme cezası verdi. İki arkadaşımızı da işten attı. Bizi açlığa ve sefalete iten patrona, sendika ağasına, kapitalist sömürü ve faşist baskılara karşı mücadelemiz durmayacaktır."

HEP BERABER ÇEKEBİLMEK İÇİN SULARDAN AĞI

Mert gölü ve bir yürüyüşün öyküsü

İğneada halkı ve çevre köylüleri ne için mücadele ediyor?

- Yıllardan beri köylüleri sömüren Rafi Ağa vb. gibi sömürücü asalaklardan hesap sorulması, onlara kamulaştırma bedeli adı altında tek bir kuruş bile ödenmemesi.
- Göl arazisine tazminatsız olarak elkonulması yörenin topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılması.
- Yoksul ve orta köylülüğün gölden yararlanmasının önündeki bütün ekonomik, siyasi, hukuki ve fiili engellerin kaldırılması.
- Gölün hazine malı olmaması. Gölün bütün emekçi halkın katıldığı bir kooperatif tarafından (kooperatif halk tarafından kurulmaktadır) işletilmesi, kooperatifin sömürücü asalaklarının bir aracı haline getirilmesinin engellenmesi, emekçi köylülerin yönetimindeki bu kooperatifin her türlü yardımı görmesi.

İğneada'da iki bin emekçi haykırdı:

"Mert Gölü köy halkının olacak"

Kırklareli'ne bağlı İğneada halkı, Mert gölünü ağa Raif Doğu'nun işgalinden kurtarmak için, miting ve yürüyüş yaptı. "Gasbedilen Gölü Geri Alalım" mitingi, düzen savunucuları tarafından engellenmeye çalışılırken, çok sayıda demokratik kitle örgütlerinin ve köylülerin desteğiyle coşkun bir eylem oldu.

24 Eylül'de Mert gölünde toplanan İğneada halkı ve köylüleri İğneada bucağına kadar coşkun sloganlarla yürüdü. Miting alanına gelindiğinde tertip komitesinden bir arkadaş, yaptığı konuşmada Rafi ağanın gölü nasıl gasbettiğini anlattı. Daha sonra konuşan bir kız arkadaş gölün, halkın ekmek kaynağı olduğunu, Rafi ağanın halkın ekmeğini elinden alan bir sömürücü olduğunu belirtti. Daha sonra konuşan bir balıkçı, Rafi Ağanın, balıkçıları açlığa, işsizliğe sürükleyen gölün ağa tarafından gasbına göz yumulamayacağını vurguladı. YDGF adına konuşan bir arkadaş gençliğin halkın yanında olduğunu, İğneada halkının mücadelesini desteklediklerini belirtti. Mitingde sık sık halk "Göl Bizim Malımız", "Mert Gölü Bizimdir", "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarını haykırdı.

MİTİNG ÇALIŞMALARINDA VE TÜM EYLEM BOYUNCA YDGD'LİLER HARARETLE ÇALIŞTILAR

Gençler, afişleme, yazılama, köy toplantıları ve diğer propaganda faaliyetlerinde etkin bir rol oynadılar. Köylülerin mücadelesini, desteklediler. Çorlu YDGD, Gelibolu YDGD, Saray Halkevi mitinge kitlesiyle katıldı. Devrimci Yol'un yönetimde bulunduğu Demirköy Kültür Derneği önceleri mitingin gereksizliğini savundular. CHP'nin göl hakkındaki "devletleştirme politikası"nı destekleyen bildiriler dağıttılar. Diğer D.Yol taraftarlarının katılmadığı mitinge DKD katıldı.

MİTİNGİ ENGELLEMEK İÇİN RAFİ AĞADAN BAŞKA CHP'Lİ PARLAMENTERLER, REVİZYONİSTLER VE EMNİYET MENSUPLARININ GİRİŞİMLERİ HALKIN MÜCADELE AZMİNİ KIRAMADI

Köylülerin miting kampanyası ve diğer çalışmaları karşısında İmar ve İskan Bakanı telaşa kapıldı. "Göl üzerindeki işlemler durduruldu. Gölü devletleştireceğiz" diye belge yollayarak mitingin iptalini istedi. CHP milletvekili Gündüz Onat ve Ali Topuz, tertip komitesine telefon açarak mitingin ertelenmesi yolunda baskı yaptılar. Miting tertip komitesi kararlılığını belirtince onlar, dedikodular yayarak, mücadele önderleri olan köylüleri, diğer halktan koparma yolunu denediler. Miting düzenleyenlerin banka soyduklarını, soydukları paraları miting masrafları için harcadıkları yalanını yayarak, Rafi Ağaya destek olurken, halka olan düşmanlıklarını İğneada'da da gösterdiler. Diğer zamanlarda köye gitmeyen bu milletvekilleri, miting günü köylere giderek, mitinge katılmamaları için köylülere baskı yaptılar.

Miting öncesi, asılan duvar gazetelerini, afişleri gerekçe gösteren emniyet yetkilileri tertip komitesini sorguya çektiler.

Revizyonistler de boş durmadı. "Şimdiye kadar neredeydiniz? Ağa gölü sattı. Bundan sonra birşey yapamazsınız. Vazgeçin" diyerek halkı, ağaya karşı mücadeleden vazgeçirmeye çalıştılar.

KARŞI-DEVRİMCİ ENGELLER, EMEKÇİ KİTLELERİ DURDURAMADI

Emekçi kitleler, kendilerine ait olan göl üzerindeki haklarına cesaretle sahip çıktı. Çok sayıda kadın ve çocukların, balıkçıların yer aldığı 2000 kişilik kitle, devrim andı içerek miting alanından dağıldılar.

Mert Gölü ve Rafi Ağa

Mert Gölü, Trakya'da Yıldız dağlarının eteklerinde, etrafı ormanlarla çevrili, kıyı boyunca uzanır. 25 bin dönümlük alanı kaplar. İğneada bucağının bitişiğinde yer alır. Göçmen kuşların ve av hayvanlarının barınağıdır. Göl çevresindeki meralarda, hayvanların ot ihtiyacını karşılayan bol miktarda ot ve sazlık vardır. Ayrıca göl, bol miktarda balık yetiştiren bir kaynaktır. Bu yüzden yörenin yoksul insanları geçimlerini sağlamak için balıkçılık yaparlar. İğneada ve yöre köylerinden Avcılar, Sisliova, Beğendik, Limanköy halkı, göl merasında hayvanlarını otlatır, avcılık yapar.

Mert Gölü uzun bir zamandan bu yana Rafi Doğu'nun mülkiyeti altındadır. Rafi Ağa, gölün doğal kaynaklarını ve yöre köylülerini amansızca sömürmektedir.

Rafi Ağanın babası Haydar Ağa, Osmanlılar döneminde zengin Rum ve Yunanlılarla işbirliği yapmış, bu sayede halkın daha çok sömürülmesine önayak olmuştur. Haydar Ağa, bugün kendisinin izinden giden oğlu gibi, emperyalist işgalcilere uşaklık eden bir halk düşmanı olarak tanınır. Kendisi ölünce, yerini alan oğlu Rafi Doğu faşist diktatörlükten aldığı destek sayesinde halk üzerindeki sömürü ve zulmünü daha da yoğunlaştırdı. Babası Yıldız Dağlarını gasbetmişti. Kendisi bu işgali meşrulaştırmaya çalıştı. Babası Saraçoğlu hükümeti döneminde Yıldız Dağlarını ve içindeki gölü üzerine tapulatmıştı. Babasının ölümüyle tapu mirasçısı olan Rafi Ağanın sömürüsü o dönemin CHP hükümetince de sürdürüldü. İnönü döneminin "devletleştirme politikası" Rafi Ağayı ağa olmaktan çıkarmadı. O, ormanları devlete sattı. Göl ve çevresindeki akarsularla birlikte mera üzerindeki tapularını yeniletti. İğneada halkı ve çevre köylüleri çeşitli dönemlerde ağaya karşı mücadele ettiler. Göl üzerindeki haklarında direttiler. Yetkililere başvurdular. Tapuda göl gizlenmişti. Rafi Doğu tapuda Mert Gölünü arazi olarak göstermişti.

1975 yılında, köylülerin başvurması, köylülerin lehine sonuçlandı. Demokrat bir hakim olan Nurten Yetkin, Rafi Ağanın tapusunu iptal etti. Ağa Yargıtay'a başvurdu. Hakimin kararını bozdurdu. Nurten Yetkin'i de sürdürdü. Oysa Nurten Yetkin'in, ağanın tapusu hakkındaki iptal kararı yasal gerekçelere dayanıyordu. Yasalarda, göl, mera gibi yerlerin halkın ortak kullanabileceği belirtiliyordu. Rafi Ağa da bunu bildiği için, tapuda kendi uşakları olan Tapu Kadastro yetkilileriyle birlikte gölü, göl olmaktan çıkarmış, arazi olarak göstermişti. 1977'de göl tekrar tapulandı. Bölge halkının yaygınlaşan tepkisi karşısında Rafi Ağa gölü bu yıl TRT-Basın Kooperatifi'ne satmaya kalkıştı. Göl bedeli olarak 45 milyon 800 bin lira ödeyen bu kooperatif, sözde TRT ve basın emekçilerini konut sahibi yapmak için kurulmuştu. Oysa gerçek başkadır. Basın tüccarları ve emekçilikle hiç bir ilişkisi olmayan yüksek bürokratların, milletvekillerinin, senatörlerin ve diğer sömürücü kesimin, arsa spekülasyonu yapmak için kurdukları bu kooperatif, İğneada halkının karşısına çıktı.

Böylece sömürücüler el değiştirdi.

Bu politikanın mimarı da CHP hükümetidir.

Hamdibey köylüleri direndiler, ağaları ve orman işletmesini dize getirdiler

Kırklareli'nin Demirköy ilçesine bağlı Hamdibey köylüleri, meralarını orman işletmesinden aldılar. Köylüler, İşletme Müdürünün ve polisin karşı koyması karşısında gerilemediler. Taleplerine cesaretle sahip çıkarak onları elde ettiler.

Karadeniz kıyılarına kadar uzanan orman boşluklarını köylüler mera olarak kullanmaktadır. Mera üzerinde söz sahibi olmak isteyen Rafi Ağaya karşı mücadele eden köylülerin önüne bu kez de Orman İşletmesi yetkilileri çıktı. Orman İşletmesi, "biz merayı ağaçlandıracağız" diyerek, köylüleri hayvancılık yaparak geçimlerini sağladıkları meradan atmak istedi. Meraya elkoydu. Bunun üzerine köylüler, karardan vazgeçilmesi için, Orman İşletme Müdürlüğüne ve Kaymakamlığa verdikleri dilekçeyle başvurdular. Sonuç alınmadı. Köylüler hayvanlarını merada otlatmaya başladılar. Mücadeleye önderlik edenler bütün köylüleri ev ev dolaşarak toplantıya gelmelerini sağladılar. Köylüler oy birliği ile direniş kararı aldı. 20 Eylül'de köylüler traktörleri ve hayvanları ile birlikte merada toplandılar. İsteklerini haykırdılar. Olay yerine gelen Orman İnceleme Heyeti köylülerin kararlılığı karşısında "Orman İşletmesinin ikinci bir emrine kadar merayı kullanma hakkınız uzatıldı" diyerek köylüleri direnişten vazgeçirmeye çalıştılar. Hemen oradan ayrıldılar. Köylüler bu vaade inanmadı. Tekrar traktörlerine binerek Demirköy ilçesine doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca halk direnişçi köylüleri destekledi. Göstericilere saldıran polis, göstericilerden traktör şoförlerini ve pankartları aldı. Fakat, köylüler, polisin elinden arkadaşlarını ve pankartlarını geri aldılar. Orman Müdürlüğünün önünde toplanan Hamdibey köylülerinin direnişi başarılı bir şekilde sona erdi. Orman İşletmesi ve ilçe Kaymakamı merayı köylülere geri verdiklerini açıkladılar.

Toprak mücadelesi için ileri atılan Hamdibey köylülerinin direnişte gösterdiği cesaret, çevre köylülerinin de desteğiyle birleşince, köylüleri işsizliğe, yokluğa sürüklemek isteyen Orman İşletmesi yetkililerini dize getirdi. Onlar, şimdi bu yüce direniş ruhu ve bilinci içinde Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine daha sıkı sarılıyorlar. Köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesinin ateşini yükseltiyorlar.

Onlar, şimdi bu yüce direniş ruhu ve bilinci içinde Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesine daha sıkı sarılıyorlar...

Balıkesir-Soğanlı köylüleri trafik kazasını lanetledi

25 Eylülde, Soğanlı köyünden Kemal Dalkılıç, Ferit Avcıoğlu, Yılmaz Zeybek, Bahattin Zeybek, Zeki Akbaş, Rıza Akdağ, Seyfettin Saygı adındaki yurtsever devrimciler, trafik kazasında öldüler. Soğanlı köylüleri ve Balıkesir'den gelen devrimciler düzenledikleri cenaze töreninde, faşist diktatörlüğün trafik cinayetini lanetledi. Halk, Balıkesir-Edremit yolunu keserek trafik kazasını protesto etti. Eylem süresince çeşitli konuşmalar yapıldı. Trafik kazalarının sebebinin faşist diktatörlük olduğu belirtildi. Emperyalistlerin daha fazla araba satarak kâr sağladıkları, buna rağmen yolların yetersizliği açıklandı. Bir bildiri dağıtıldı.

Bine yakın kitlenin katıldığı eylem, karşıdevrimciler tarafından engellenmek istendi. Resmi güçlerin halkı dağıtmak istemesi karşısında, halk dağılmadı. Reformistler "kazalar kaderdir, karşı durulmaz" diyerek, her gün onlarca insanı öldüren bu cinayeti olağan göstermeye çalıştı.

Soğanlı köylüleri ve Balıkesir'den gelen devrimciler, düzenledikleri cenaze töreninde faşist diktatörlüğün trafik cinayetini lanetlediler.

Dicle-Çayüstü köylülerinin mücadelesi durdurulamaz

Dicle-Terkan bölgesinde Ensarioğluları ailesi, çevre köylerini zor yoluyla ellerinde tutmaktadır. Kendilerini şeyh ilan etmekte, diğer baskı ve sömürünün yanı sıra köylüleri birbirine karşı kullanmaya çalışmaktadır. Ensarioğullarının, köylüleri köle olarak kullanmasına karşı, köylüler uyanmaya başladı. Ensarioğulları her bakımdan köylülerin iradesini tanımıyor. Seçimlerde köylülerin serbestçe oy kullanma hakkını gasbediyor. Dicle Çayının kıyısındaki araziyi kendi üstüne tapuluyor, kiralık adamları aracılığıyla köylülere gözdağı veriyor. Uyanan köylüler Ensarioğullarının zulmüne karşı gelmeye başladılar. Bunlardan Çayüstü köylüleri, 1977 seçimlerinde ağaya topluca karşı çıktılar. Ağa "AP'ye oy kullanacaksınız" diye baskı yaptıysa da köylüler ağanın isteğini şiddetle reddettiler. Köylülerin tavrı ağanın otoritesini sarstığından, diğer köyleri de etkileyecekti. Ağa bunu hazmedemedi. Silahlı çetelerini Çayüstü köyüne salarak köylüleri tehdit etti. Ardından köyün içme suyunu keserek köylülerin azılı bir düşmanı olduğunu daha açık gösterdi. Golzan köylülerini, Çayüstü köylülerine karşı kullanmak istedi. Böylece iki köy halkını birbirine kırdırıp, birçok köylüyü hapse attıracaktı. Köyler arası kan davası yaratacak, kardeş köy halkının birliğine "suni ayrılıklar" koyarak kendi zulmünü, sömürüsünü daha rahat sürdürecekti. Fakat köylüler onun bütün engelleri karşısında haklı mücadelelerine devam ettiler. Ağa, köyden geçen çayın kıyısındaki araziyi kendi üstüne tapulamıştı. Köylüler hep birlikte araziyi, aralarında paylaşarak ektiler. Kavun, karpuz yetiştirdiler. Aralarındaki dayanışmayı kuvvetlendirdiler. Ağaya karşı gelişen tavırları karşısında ağa daha da saldırganlaştı. Köylüleri toptan katletme planı hazırladı. Köye silahlı adamlarını getirdi. Köylülerin ektikleri topraktaki kavun-karpuzları imha ettirdi. Köyü yaylım ateşine tutarak bir köylüyü yaraladı.

Ağa köyü ateşe tuttu. Bir kişinin yaralanması tesadüf oldu. Daha çok köylünün öldürülmesini hedeflemişti ağa. Köye gelen jandarma, köylülerin üstüne silahlı katillerini salan ağaya hic dokunmadığı gibi, köylüleri suçlu buldu. Köyü kurşun yağmuruna tutan ağanın kiralık adamları ve ağa hakkında hiç bir soruşturma açılmadı.

Reformist CHP'nin "ne ezilen ne ezen" sloganının, sahte bir vaatten başka birşey olmadığını Çayüstü köylüleri şimdi daha çok kavrıyor. Çayüstü köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesi durmayacaktır. Ensarioğullarının silahlı adamları, faşist diktatörlüğün jandarması, Çayüstü köylülerinin mücadele ruhunu söndüremeyecektir.

lar... Kitaplar... Kit

Yazılışının 40. yıldönümünde

Diyalektik Materyalizm ve Tarihsel Materyalizm

J.V. STALIN



Stalin "Diyalektik Materyalizm ve Tarihsel Materyalizm" adlı eserini kırk yıl önce bugünlerde kaleme almıştı. Marks, Engels ve Lenin'in felsefi alandaki düşüncelerinin özlü bir özetlemesi olan eser, kırk yıl sonra da bütün canlılığı ve geçerliliğini korumaktadır.

Uluslararası proletaryanın büyük önderi Stalin'in bu eseri, proletaryanın felsefi alandaki bakış açısını yansıttığı; Marks, Engels ve Lenin'in bu konudaki devrimci mirasını geliştirip, formüle ettiği ve proletaryaya dünyayı kavramak, yorumlamak ve değiştirmek için güçlü bir silah verdiği için hâlâ devrimci komünist partilerin dünya görüşü, yeni tipte partilerin temel teorik dayanağı olmaya devam etmektedir.

Her türden revizyonist ve reformcu akımın Stalin'e ve O'nun devrimci öğretilerine yeniden saldırıya geçtiği bir dönemde O'nun öğretilerini incelemek ve kavramak özel bir önem taşımaktadır. Titocu,Kruşçevci modern revizyonistler, Eurokomünistler, Troçkistlerden sonra bu karşı-devrimci saldırıya "Üç Dünyacı" revizyonistler de katılmış bulunmaktadır. Onlar, Marksizm-Leninizmin ve proletaryanın sosyal devriminin yerine sosyal-reformun teorisini, oportünist ve karşı-devrimci bir teoriyi geçirmeye çalışmaktadırlar. Marksizmden sapış felsefi alanda da idealizme kapılanmakla sonuçlanmaktadır.

Stalin, "Diyalektik Materyalizm ve Tarihsel Materyalizm" adlı eserinde, insanlık tarihinin gelişiminde devrimin kaçınılmaz bir zorunluluk olduğunu vurguladı ve şöyle dedi: *"Yavaş nicelik değişmelerinden hızlı ve ani nitelik değişmelerine geçiş bir gelişme yasasıysa, ezilen sınıfların yaptığı devrimlerin çok normal ve kaçınılmaz olduğu da apaçık ortaya çıkar.*

"Bu bakımdan kapitalizmden sosyalizme geçiş ve işçi sınıfının kapitalist boyunduruktan kurtulması, yavaş yavaş değişmelerle, reformlarla değil, ancak kapitalist sistemin nitelik değişimiyle, devrim yoluyla gerçekleşebilir."

Devrimin yerine sosyal-reformları geçiren çeşitli türden modern revizyonist akımlar elbette siyasi eylemlerini Stalin'in bu felsefi öğretisine saldırmaya kadar götürmekte O'nu "kaba materyalizm" savunucusu olarak göstermeye çalışmaktadırlar.

Uzun bir süredir burjuvazinin Stalin'e saldırısına sinsi bir şekilde katılan ve bütün siyasetlerini proletarya ile burjuvazinin, emperyalizm ve gericilikle halkların uzlaşması ve kapitalizmle sosyalizm arasındaki ayrımın kaldırılmasına oturtan "Üç Dünya" revizyonistleri de O'nun felsefi öğretilerini karalamak için çeşitli yollara başvurmaktadırlar.

Ancak Stalin ünlü eserinde bu siyaseti ve onun teorik temellerini açıkça eleştiren kanıtlar getirmiştir: *"Gelişme iç çelişmelerin ortaya çıkmasıyla, bu çelişmeler temeline dayanan karşıt güçler arasındaki çatışmalarla ve çatışmaların sonucunda bu çelişmelerin aşılması yoluyla oluşuyorsa, açıkça anlaşılacağı gibi, proletaryanın sınıf mücadelesi çok normal ve kaçınılmaz bir olaydır.*

"Bu yüzden, kapitalist sistemdeki çelişmeleri örtbas etmemeli, onların üstünü açıp gözler önüne sermeliyiz; sınıf çatışmasını kısıtlamamalı ve onu sonuna dek sürdürmeliyiz."

Stalin'in bu eseri, burjuva ve revizyonist ideologların bilimsel olmayan teorilerine karşı mücadelede proletaryanın ve halkların yolunu aydınlatmaktadır. Ülkemizde söz de materyalizm adı altında çok sayıda yayınlanan özellikle Sovyet kaynaklı revizyonist kitapların yayıldığı bir dönemde Marksizm- Leninizmin felsefi alanda güçlü bir silahı olan bu eseri daha titizce incelemeliyiz.

DİYALEKTİK MATERYALİZM VE TARİHSEL MATERYALİZM

★★★

KOMÜN YAYINEVİ

KİTLE ÖRGÜTLERİNDEN

TÜS-DER Urfa Subesinden 32 isçi

TÜS-DER Genel Merkezini ve şubelerini ellerinde tutan modern revizyonistler, Urfa şubesini de ellerinde tutmaktadırlar. Rus uşağı sosyal-faşistler her türlü gericilikle, düzenle uzlaşarak, biz sağlık emekçilerinin ekonomik demokratik haklarını savunamadıkları gibi, savunan arkadaşları da yıpratmak, karalamak için her türlü çabaya giriyorlar.Geçmişte Urfa TÜS-DER şube başkanlığı da yapmış, sağlık emekçisi Cuma Yılmaz'ın ihraç edilmesi bunun en açık delilidir.

Bu güne kadar işçi sınıfının önderliğindeki dünya ve Türkiye halkının mücadelesi faşistlerin halk düşmanı yüzlerini nasıl açığa çıkardıysa, biz sağlık emekçileri de TÜS-DER Urfa şubesini ellerinde tutan Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçileri olan sosyal-faşistlerin yalan ve demagojilerini, kirli emellerini açığa çıkaracağız.

2. MC döneminde MHP'li sağlık müdürüyle birlikte Devlet hastanesinde gece saat birde ilerici hemşirelerin odalarını basanlardan Recep Akdağ bugün TÜS-DER Urfa şube başkanıdır.

Dernek lokalinde sabahlara kadar kumar oynayanlar yönetim kurulunda üyedir.

Çevre Sağlığı'nın da başkanı olan TÜS-DER şube başkanı Recep Akdağ bir ay kadar önce 2 vatandaştan işyeri açmaları için verdiği rapor karşılığında 3 bin lira almıştır.

Yine bu yönetim kurulu sağlık emekçilerinin ekonomik-demokratik sorunlarını savunmadığı gibi, bu uğurda "Tam gün yasasının aldatmaca olduğunu, en azından sağlık emekçilerinin 8 saatlik çalışma hakkının 9 saate çıkarılarak gasbedildiğini, grevli toplusözleşmeli sendika hakkının kazanılması için mücadele edilmesi gerektiğini" savunan arkadaşımız Cuma Yılmaz yönetim kurulunun karar numarası belli olmayan bir yazısıyla oy birliğiyle ihraç edildi. Biz sağlık emekçileri olarak bu düzenle uzlaşan, sağlık emekçilerinin hiç bir çıkarını savunmayan, Rus uşağı sosyal-faşistleri protesto ediyor, davranışlarını nefretle kınıyor, sağlık emekçilerinin en başta GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI mücadelesini hiç bir gücün durduramayacağını haykırıyoruz.

Türkiye Ziraatçılar Derneği Çorum Şubesini Yurtsever Devrimci Tarımcılar kazandı

Türkiye Ziraatçılar Derneği Çorum Şubesinin 16.9.1978 tarihinde yapılan seçimlerinde Yurtsever Devrimci Tarımcıların listesi oyların çoğunluğunu alarak yönetime geldi.

Çorum Şubesi 1975 yılında faşistlerce kurulmuştu. Ancak 1976 da faşistlerin etkinliği kırılarak yurtsever-demokrat ve devrimciler dayanışması sonucu demokratlar yönetime geldi. Ancak bu kesim de tarım emekçilerinin ekonomik ve demokratik talepleriyle ilgilenmediler. Süreç içinde faşistlerle uzlaştılar. 1977'de yapılan Olağanüstü Kongrede yurtsever, demokrat ve devrimcilerin ortak listesi oyların çoğunluğunu aldı.

Bu dönemde ekonomik-demokratik haklarımızı boğmaya çalışan faşistler dernekten atıldı. Yeni yeni üyeler kazanılarak örgüt içi demokrasi hayata geçirildi. Dernekte demokrasi ilkesi canlılık kazanırken seçimden seçime derneğe uğrayan revizyonistler "dernekte maocular var, dernek maocular hizmetinde kullanılıyor" gibi laflar ederek demagojik yöntemlerle devrimcilerle diğer ilerici kesimlerin bağını koparmak istediler. Ancak bunda başarılı olamayarak tecrit oldular. Ve 1978 seçimlerine gelindiğinde gerekli cevabı aldılar. Seçimi kazanan Yurtsever Devrimci Tarımcılar bundan böyle tarım ve ev ekonomisti teknisyenlerin ekonomik- demokratik talepleri doğrultusunda somutlaşan toplusözleşmeli sendikal haklar, örgüt içi demokrasi mücadelesinin önünde yürüyecektir.

Örnektepe olayları üzerine

İYDGD ve Marmara Dev-Genç ortak basın toplantısı düzenledi

İYDGD ve Marmara Dev-Genç 3 Ekim Çarşamba günü Örnektepe olaylarının perde arkasındaki gerçekleri açıklamak amacıyla bir basın toplantısı düzenlediler. Gemi Mühendisleri Odası, Tüm PTT-DER İstanbul Şubesi, Tüm-Der İstanbul Şubesi ve diğer bazı kuruluşların katıldığı toplantıda özetle şunlar belirtildi.

"Örnektepe yoksul bir gecekondu mahallesidir.Burada faşistlerin hiç bir tabanı yoktur. 9 Eylül 1978 günü Örnektepe'ye faşist MHP'nin temsilcilik lokalinin açılmasıyla birlikte halka ve gençliğe yönelik faşist saldırılar başladı. Lokalin açılış gününde açılış törenine gelen MHP Gençlik Kolları Başkanı Kazım Ayaydın, açılış konuşmasında 'her ne pahasına olursa olsun Örnektepe'ye yerleşeceğiz, Örnektepe'ye kalmaya geldik. Kanımız aksa da dönmeyeceğiz' diyordu. Törenin bitimiyle birlikte kendileri tarafından çağrılan birçok minübüs dolusu sivil polisin eşliğinde çevreye yazı yazmaya başladılar. Polisin gözleri önünde MHP'nin duvarına "Ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız" diyorlardı."

"Akşam gece 21'den sonra sabaha kadar sağa sola ateş ederek halkı tedirgin edip gözdağı veriyorlardı. 10 Eylül 1978 sabahı kahveleri basarak, kahvelerdeki resimleri indirerek Türkeş'in resimlerini asacaksınız diyorlardı. 11 Eylül 1978 günü mahallede alevi olarak bilinen, ilerici olarak bilinenlere saldırıldı, evleri kurşunlandı. Mahalleyi terketmeleri isteniyordu. 13 Eylül 1978 günü evine gitmekte olan Hüseyin Polat, MHP Lokalinin balkonundan sıkılan kurşunla ağır yaralandı ve bir gözünü yitirdi. 14 Eylül 1978 günü Örnektepe"deki polis baskınında Coşkun Akbulut adlı bir faşist, 9 mm. çapındaki Valter marka silahıyla yakalandı. Hüseyin Polat'ın da bu katil tarafından vurulduğu silahın üzerine yapılan balistik inceleme sonucu tespit edildi. (Basından) 19 Eylül 1978 günü örnektepe'de yakalanan Coşkun Akbulut talimatları aldığı Şişli MHP Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral ve 2. Başkanı Yusuf Batmaz ve iki kişiyi daha ele veriyor. (Günlük basından) Bu cinayet şebekelerinin üyeleri olan bu kiralık katillerin işledikleri cinayetlere daha sonra değineceğiz."

"Faşist katiller saldırılarını özellikle Çeliktepe, Mecidiyeköy,Gültepe, Okmeydanı, Örnektepe, Alibeyköy sınırlarını içine alan bu bölgede sürdürüyordu.Dikkat edilirse bu yöreler İstanbul'un ağırlıklı olarak fabrikaların bulunduğu ve yoksul insanların yaşadığı gecekondu bölgeleridir. Bu katiller buralarda dernekler açarak bu dernekleri saldırı merkezi ve üssü yapmaktadırlar. Bu katillerin özellikle örgütlü oldukları yerlerde, Mecidiyeköy ve Gültepe'nin belli bir bölümünde,halk, geceleri sokağa çıkamaz. Bölgelerde açılan derneklere dışarıdan getirilen faşist beslemeler,buraların halkına ve gençliğine bu saldırı üslerinden sürekli saldırı örgütlerler. Bunlar halkın zayıf yanlarından faydalanarak provokasyon örgütlemeye de çalışmışlardır."

"MHP ve ÜGD gibi cinayet şebekesi örgütlerinin üyesi olan faşist besleme Coşkun Akbulut'un üzerinden çıkan 9 mm Valter marka silahla dört devrimci katledilmiştir. Bu silah Mecidiyeköy'de kaçırılarak işkence edildikten sonra öldürülen Celal Duru ve Emin Kutan'ın öldürülmesinde de kullanılmıştır. Yine bu silahla mobilyacı Salih Çakır ve İTÜ öğrencisi Murat Tuncay öldürülmüştür. Yine bu silahla Örnektepe, Mecidiyeköy, Gültepe'de evler ve kahvehaneler kurşunlanmıştır. (Basından) Coşkun Akbulut adlı kiralık katil yakalanmasından sonra diğer faşist katilleri de ele vermişti; bunlardan MHP Şişli Gençlik Kolları Başkanı Yunus Meral polisteki ifadesinde (üzerinde Kırıkkale marka 9 mm çapında bir silahla yakalanıyor) Gültepe'de 10 yaşındaki Selahattin Açar ismindeki bir çocuğu öldürdüğünü,Gültepe'de Cemil Çelik'in evini kurşunladığını,bayramın birinci günü Gültepe Camiini kurşunladığını, Gültepe'de MHP binası önünde Hasan Toygar isimli şahsı yaraladığını ve birçok ev ve kahveyi kurşunladığını itiraf ediyor. Yine Şişli MHP'de yakalanan diğer katiller evleri ve kahveleri kurşunladıklarını,bombaladıklarını itiraf ediyorlar. Bu kiralık katillerin yaptıkları saldırılar ve saldırılan bölgelerden anlaşılacağı gibi bu cinayet şebekesi bu bölgelerde Şişli MHP'den emir alıyorlardı ve yönlendiriliyorlardı."



(...)

19 Eylül gecesi yurtsever devrimci öğretmen Mustafa Yaşar, Örnektepe'de evine giderken faşist cinayet şebekelerince pusu kurularak katledildi. Mustafa Yaşar, gerek öğrenci olduğu Atatürk Eğitim Enstitüsünde, gerekse Örnektepe'de anti-faşist mücadelenin önünde olduğu için katledildi. Mustafa Yaşar'ın cenazesi iki açıdan önemliydi. Birincisi cenaze töreninde Örnektepe'de çeşitli siyasetlerden devrimcileri ayrıca İstanbul çapında çeşitli gençlik örgütlerinin eylem birliği sağlanmıştı."

"İkinci olarak cenazeye Örnektepe emekçi halkı yoğun olarak katılmıştı; devrimciler halkla birleşmişlerdi. Hakim sınıflar devrimcilerin kendi aralarında gerçekleşen eylem birliklerinden ve emekçi halkla birleşmesinden telaşa düştüler."

Bildiride devamla, polisin, bu kararlı topluluğa saldırının bir bahane ile başlatıldığına değinilmekte ve şöyle denilmektedir.

"Bu olay başından beri saldırgan ve tahrik edici bir tavır alan polisin silahlı saldırısına başlangıç oldu. Önce cenaze kortejini ikiye böldüler. Ön ve arkadaki kitleye kurşun ve panzerlerle saldırdılar."

Saldırı sırasında polisin çevre halkına, kadınlara, kızlara ve tutukladığı 91 kişiye en adice işkenceler yaptığını açıklayan bildiri, devamla şunları belirtmektedir.

"Olay günü Örnektepe'ye göreve sözde cenaze törenini korumaya gönderilen polisler, 1. Şubenin meşhur Merasim Bölüğüdür. Bu bölük, polislerin için de azılı faşistlerden seçilmiş MHP'nin yan örgütlerinden Pol-Bir üyelerinden oluşan özel bir bölüktür. Merasim Bölüğü, nerede devrimci mücadele yükseliyorsa, orada gençliğe saldırmak ve faşistleri korumakla görevlidir. Geçmişte AÖS, İstanbul Üniversitesi İDMMA, Şişli Siyasal öğrencileri bu faşist bölüğü iyi tanırlar."

"Merasim Bölüğü,Örnek-

Dev.Sa.7.Sü.7'de

Dev.Sa.7.Sü.7'de



Adana belediye otobüsü işçileri

Biz Adana Belediye Otobüs İşletmesinde çalışan işçileriz. DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikasına bağlı bulunuyoruz.Bu sendikanın işçi düşmanı uygulamaları biz işçileri zor durumlara düşürmektedir. Sendika Başkanı ve Yönetim Kurulu kendi çıkarları için işçileri satmakta ve bu işi yerine getirirken de aynı ağalar gibi haraket etmeyi gelenek haline getirmişlerdir. Sendika bir işveren sendikasının yapabileceği her şeyi yapmaktadır. Yönetim Kurulu, baştemsilciler işveren vekili yani patron uşağıdırlar. Onlar bu işçi düşmanı tutumlarını artık gizleme ihtiyacı bile duymuyorlar.Örneğin sözleşmedeki "işçinin bulunduğu mahalleye servis otobüsü gelmezse,o işçi işine bir saat geç gelebilir ve ücretinden hiç bir kesinti yapılamaz" maddesi bu patron uşakları tarafından keyfi bir şekilde ihlal edilmektedir. Bulunduğu yörede servis otobüsü bulunmadığından dolayı işe geç gelen arkadaşların ücretleri kesilmekte, hatta o gün tamamen yok sayılmaktadır. Hareket amirinin bu keyfi davranışını sendika Başkanına ilettiğimizde "olmaz böyle şey, ben şimdi hesap sorarım" gibi sözler ettiyse de hareket amiriyle yaptığı kısa konuşmadan sonra "işveren vekili istediğini yapar" diyerek bizleri yüzüstü bıraktı. Yine sözleşmede yer alan "bozuk otolar sefere çıkmaz ve sürücüler bunlara zorlanamaz" maddesine de hiç uyulmamakta, hem halkın canıyla oynanmakta hem de buna karşı direnen işçilere çeşitli cezalar verilmektedir.

Buna benzer bir olay şöyle gelişti: Benim kullandığım otobüsün arka kapısı kapanmıyordu. Bu çok tehlikeli birşeydi ve cereyan edecek bir kazanın tek sorumlusu o aracın şoförü yani bendim.Bu şartlarla sefere çıkmayacağımı söyleyerek arabadan indim ve o gün devamsız gösterilerek yevmiyem kesildi. Sendika Başkanına müracaat ettik. "Ben hakkınızı aramam,isterseniz kendi başınıza arayın" dedi. DİSK 2. Şube temsilciliğine başvurduk oradanda ses çıkmadı. İşçiyi kendi sorunlarıyla baş başa bıraktılar.

Bu olaylardan sonra, bizleri patrona karşı temsil edebilecek işyeri temsilcileri seçmek için imza topladık ve bunu sendika Başkanına ilettik. Bize denilen "size söz hakkı yok, siz kim oluyorsunuz da kendi başınıza seçim yapıyorsunuz?". Hakkımız olan birşeyin daha bu adamlarca gasbedildiğini bir kez daha gördük.

Şimdi siz sendikacılara soruyoruz: Ağalık devrini sendikada hortlatmaya mı çalışıyorsunuz? İşçiyi bırakıp da işvereni mi korumaya çalışıyorsunuz? Kendi çıkarlarınız için işçileri satmayı mı amaçlıyorsunuz? Biz bunların cevaplarının hepsinin evet olacağını biliyoruz ama buna rağmen yılmayacağız. Sizin ağalığınızı, beyliğinizi,simsarlığınızı yıkıp, "İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE" sloganını hayata geçireceğiz.

Gaziantep Düztepe Mahallesi



Gaziantep'in Düztepe mahallesi yoksul bir işçi mahallesidir. Mahallemizin halkı zulme ve sömürüye karşı boyun eğmez tavrıyla büyük mücadeleler verdi. Mahalle halkının kararlı dayanışması gericilerin yüreğine korku saldı. Artık mahallemize açıkça saldıramaz oldular. Ancak saldırılarını başka biçimde sürdürüyorlar. Bizi devrimci düşüncelerimizden dolayı cezalandırmak istiyorlar.

Mahallemizde yaşamımızı tehdit eden su ve kanalizasyon gibi iki mesele,Belediyece kasıtlı olarak çözülmüyor. Mahallemize haftada bir kere su verilmektedir.Mahalle halkı su ihtiyacını para toplayarak, tankerle su taşıtarak gidermektedir. Su meselesi elimizi kolumuzu bağlarken,kanalizasyon meselesi de çok önemli bir hale gelmiştir. Yağmur yağınca bütün yollarımız batak olmakta, taşan kanalizasyonlar halkın sağlığını tehdit etmektedir.Salgın hastalıklar, özellikle kolera, mahalle halkının can düşmanıdır.

Belediye ve mahalle muhtarı sorunlarımıza yüz çevirince biz Düztepe halkı bir kampanya açıp, su ve kanalizasyon sorunlarımızı daha çok kişiye duyurmayı ve mahalle halkının birliğini daha da pekiştirmeyi amaçladık. Ev ev bildiriler dağıtıldı. Herkese sorunun temelinde yatan gerçekler açıklandı. Bu sırada mahallemizden beş devrimci arkadaş mahalleyi basan 200 kadar polis ve 12 çelik yelekli tim tarafından tutuklanarak 1. Şubeye götürüldü ve işkence gördüler. Baskılara boyun eğmeyen mahalle halkı hemen bir protesto kampanyası başlattı.

28 Mühendis ve Mimar

Sayıları 80.000'i aşan mühendis ve mimarlar ve bir o kadar diğer teknik elemanlar hayat pahalılığı karşısında şaşkına dönmekte ve sendikal haklarını istemektedirler. Daha önce nispeten var olan sendikal hak ve özgürlükler (4/10195 sayılı kararname) 1970 yılında Demirel hükümeti döneminde geriye alınmış ve Teknik elemanlar 657 sayılı devlet personel kanununun kapsamına alınmışlardı. Bugün gelinen yerde kararnamelerin ve 657 sayılı kanunun çözüm olmadığı görülmüştür. 1958 yılından bu yana 10'u aşkın kararname ve kanun teknik elemanlar için yapılmıştır. Ancak bunlardan hiç birisi de çözüm getirememiştir. Tek çözüm yolunun sendikalaşmak olduğu artık kabul edilmelidir.

Muhtelif meslek gruplarına göre işsizlik ortalama % 5-10 arasında değişmektedir. Yeni mezunlar açısından örneğin kimya mühendisliği için işsizlik % 50'ye varabilmektedir.Keza meslek dışındaki işlerle uğraşanların sayıları her geçen gün artmaktadır. Elektrik mühendisliğinde meslek dışı işlerle uğraşanlar % 7.2, Makina mühendisliğinde % 7.7, inşaat mühendisliğinde % 6.4 ve kimya mühendisliğinde % 30 civarındadır.

Bütün bunlara karşın mühendis ve mimarların ancak % 21'i sendikal haklara sahiptir. Kamu kesiminde sendikal hakkı olanlar bu hakkın ancak % 50'sini kullanabilmişken, özel kesimde çalışanların ancak % 2.4'ü bu hakkı kullanabilmektedir.

657 sayılı devlet personel yasasıyla teknik elemanların içine girdiği bu garip hale bir son verilmelidir. CHP hükümet olmadan önce Ali Topuz ve Erol Çevikçe'den kurulu bir komisyon bu işle görevlendirilmişti. Her yerde hükümet oldukları takdirde bu hakkı vereceklerini söylemekte idiler. Oysa ki şimdi, o gün söylenenler bugün unutulmuş durumdadır.

Bütün faşist cinayet yuvaları dağıtılmalıdır

Kahve otomatik silahlarla tarandı... 5 ölü, ... üç genç otobüsten indirilerek kaçırıldı, kurşuna dizildi... Belediye otobüsü yaylım ateşine tutuldu 10 yaralı 4 ölü ... Bekleme salonuna bomba kondu 1 ölü 15 ağır yaralı... Son 20 günün bilançosu 78 ölü, yüzlerce yaralı...

Bunlar yalnızca birkaç günlük gazete haberlerinin başlıkları. Artık faşist katliam çeteleri hiç bir engel tanımıyor; yüzleri açığa çıktıkça pervasızlaşıyor; daha saldırgan oluyorlar. Gündüz gözüyle yüzlerce kişinin önünde insanları kaçırıp kurşuna diziyor, hiç bir hedef gözetmeden toplu imha hareketlerine girişiyorlar. Bekleme salonlarına, toplu taşıma araçlarına bomba koyuyorlar. Faşist çetelerin katliam haberlerine, Babıali'nin en hızlı rotatifleri dahi yetişemiyor.

Bütün faşist çetelerin kanlı mızrakları, çuvalı delip çıkmıştır. Artık katliamların, bölücülüğün, tertip ve saldırıların gizlenecek hiç bir yanı kalmamıştır. Her kanlı olayın arkasından MİT, MHP ve Kontr-gerillanın karanlık yüzleri sırıtıyor. Yeşilköy Havaalanının bekleme salonuna konan bombanın aynısı Sirkeci Garında da atlıyor, aynı türden bir bomba bir MHP linin üzerinde çıkıyor. Bu bombanın ona Kontr-gerillacı veya MİT'çi bir subay tarafından verildiği anlaşılıyor. 3 MHP militanı yüzlerce kilo dinamit ve patlayıcı maddeyle yakalanıyor. Ne kadar saklanırsa saklansın, bunların da ya ordu malı, ya da bazı subaylar tarafından tedarik edildiği ortaya çıkıyor.

Faşist cinayet şebekeleri köşeye sıkışmıştır. Bütün kirli çamaşırları ortaya dökülmüş, kanlı katliamların arkasındaki isimler liste liste gün ışığına çıkmıştır. Onlar artık can havliyle sağa-sola saldırıyor; terör, tertip ve zulümle halkı sindirmeye, çevrelerinde daralan çemberi kırmaya çalışıyorlar. Elazığ'da Kürt halkının bir bölümünü diğerine, Sivas'ta Alevileri, Sünnilere; Malatya'da Türkleri Kürtlere karşı kışkırtmanın yolunu arıyorlar. Faili meçhul cinayetler, bombalamalar halkı yıldırmayı hedefliyor. Katiller bir yandan bütün bu faaliyetlerini yürütürken, öte yandan sıkıyönetim çığlıkları atıyor, kendi taraftarlarını dahi öldürüyor veya ne idüğü belirsiz kişilerin üç MHP'liyi öldürmesi gibi olaylara can simidi gibi sarılıyorlar.

Faşist cinayet şebekelerinin, MHP, MİT ve Kontr-gerillanın arkasında omuzu kalabalık generallerin tahtları, Sabancıların, Koçların, Narinlerin, emperyalist tekellerin, toprak ağalarının sömürü, zulüm ve kan üzerinde yükselen imparatorlukları gözüküyor. Artık bunlar da üstü örtülemeyecek kadar ortaya çıkmış bulunuyor. Narin'in, Sabancı'nın daha kanlı bir faşist darbenin hazırlıklarının bizzat içinde oldukları anlaşılıyor. Onlarca generalin faşist saldırı ve tertiplerin başını çektiği gün ışığına çıkıyor.

İşçi sınıfı ve emekçi halk, bütün cinayet yuvalarının dağıtılmasını, katillerin cezalandırılmasını istiyor. Halkın mücadelesi bu karşı-devrimci şebekeleri ortaya çıkarttı; onları köşeye sıkıştırdı. Birleşen ve mücadeleye atılan halk, onların yuvalarını da, o yuvaları besleyen toprak ağalarının, büyük patronların tahtlarını da başlarına yıkacaktır.

Istanbul'da Emekçi Gençlik Gecesi yapıldı

Binlerce emekçi genç haykırdı: "çıraklar üzerindeki baskı, sömürüye son"

İstanbul YDGD Emekçi Gençlik Bürosu tarafından düzenlenen Emekçi Gençlik Gecesi, 7 Ekim'de, İstanbul Tepebaşı Gazinosunda yapıldı.

YDGD'lerin doğru örgütlenme anlayışının bir ifadesi olan geceye çoğunluğunu genç emekçilerin oluşturduğu 3500 kişi katıldı. İnşaat işçileri, fırın işçileri, Petkim-İş üyeleri, kanal işçileri, seyyar satıcılar, Presiz Metal imalat sanayii işçileri, giyim işçileri, bisküvi işçileri, lokanta ve pastane emekçileri, basın emekçileri, çeşitli semtlerden ve çevre ilçelerden emekçilerin, Kimsesiz Çocuklarla Dayanışma Derneği ve birçok başka derneğin de katıldığı gecede; öğrenci gençlik de emekçi gençlikle dayanışmanın en güzel örneklerinden birini verdi.

YDGF adına Başkan Çetin Kaya, emekçi gençliğe yönelen baskı, saldırı ve sömürüde, emperyalistlerin, faşistlerin, sosyal-faşistlerin, reformist ve revizyonistlerin aynı noktada bütünleştiğini vurgulayan konuşmasında; emekçi gençliğin mücadelesinin giderek yükseldiğini ve bunun örneğinin İskenderun'da tek sınıf sendikası Devrimci Demir-İş'in kurulması olduğunu söyledi. Daha sonra, 1 Mayıs Mahallesinden, İYDGD Emekçi Gençlik Bürosundan, Şafak Ambalaj Sanayiinden, YDGD'den, Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik adına birer arkadaş söz aldılar. Gençliğin ve emekçi gençliğin sorunlarını dile getirdiler.

Halk oyunları ve ozanlardan sonra İstanbul YDGD'nin tamamen kendi gücüne dayanarak hazırladığı tiyatro ve koro büyük coşkuyla karşılandı. Son derece disiplinli bir şekilde geçen toplantı, İstanbul'da düzenlenen en coşkulu ve disiplinli toplantılardan biri oldu.

CHP Hükümeti

Baş.ta.sa.4'de

ilkeler artık bundan böyle, bütün tarafları bağlayan yasal hükümler olacaktır ve gerek patronlar, gerek hükümet ve gerekse sendika ağaları bu hükümleri uygulamak zorunda olacaktır.

Tasarı yasallaşırsa, işkolu düzeyinde toplusözleşme yapılamayacağı için küçük sendikalar silinecek, toplusözleşmeler bürokrat sendika ağaları ile patronlar ve hükümet arasında imzalanacak, sendika ağaları düzenle daha fazla bütünleşecek ve işçi sınıfı düzenin tam bir kölesi haline getirilecektir. İşçi ücretleri ve işçi sınıfının kazanmış olduğu bütün haklar istenildiği gibi kısılacaktır. O zaman da sendikaların yapacağı tek iş kapılarına birer dernek levhası asmak olacaktır.

Böylece işçi sınıfının haklarını almak ve genişletmek için başvurduğu grev ve diğer direniş biçimleri tamamen ortadan kaldırılmış olacaktır. Patronlar sendika ağaları ve hükümet ise bütün işçi direnişlerini ve grevleri yasa dışı ilan edecek, onları kan ve ateşle bastırmaya çalışacaktır.

Çalışma Bakanlığının hazırlayarak kamuoyuna ilan ettiği yeni yasa tasarısının anlamı işte budur...

AYDINLIK'IN

Baş.ta.sa.8'de

li devrimciler olduğunu gizleyemedi, halk onları lanetledi. Teşhir olan bu dönekler güruhu çareyi kaçmakta buldu.

(DEVAMI VAR)

FAŞİZME

Baş.ta.sa.1'de

saptırmaya, bu mücadeleyi pasifize etmeye ve karşı-devrimin yedek gücü haline getirmeye çalışıyorlar. Böylece faşist diktatörlüğün ve onun dayandığı ekonomik ve sosyal temellerin olduğu gibi ayakta kalması için, egemen sınıfların buhrandan bir çıkış yolu bularak kapitalizmin istikrarını sağlayabilmeleri ve buhranı emekçi halkın sırtına yıkabilmeleri için özel bir çaba gösteriyorlar.

Diğer işlevlerinin yanı sıra, bütün burjuva akımları, "Üç Dünya"cı revizyonistler, modern revizyonistler, reformistler ve maceracılar en önemli olarak bu göreve sarılmışlardır.

Maceracılığın ve reformizmin faşizme karşı mücadeleyi nasıl baltaladığına diğer yazılarımızda yer verdiğimizden, burada esas olarak "Üç Dünya"cı revizyonizmin ve modern revizyonizmin üzerinde duracağız.

Bugün ülkemizde "Üç Dünya" revizyonizminin temsilcisi durumunda olan Aydınlık-TİKP revizyonistleri, sadece "Üç Dünya Teorisi"ni savunmaya başladıkları dönemden itibaren değil, bir hareket olarak siyaset sahnesine çıktıkları günden bugüne kadar reformizmi ve revizyonizmi savunmuşlar, her zaman kitlelerin mücadelesini pasifize etmeye, mücadelenin önüne barikatlar kurmaya çalışmışlardır. Emekçi kitlelerin daima düzenin uysal köleleri olmalarını istemişlerdir. Siyasetlerini de bu temeller üzerinde inşa etmişlerdir.

"Üç Dünya Teorisi" de bu vücuda tam anlamıyla oturan bir elbise olmuştur.

Onlar "Üç Dünya Teorisi"ni savunmaya ve bu teorinin bütün siyasi sonuçlarını pratik sınıf mücadelesine uygulamaya başladıktan sonra, emekçi halk kitlelerine karşı emperyalistlerin ve egemen sınıfların çıkarlarını daha açık savunmuşlar ve karşı-devrimin yanında yer almışlardır. Ve giderek de karşı-devrimin taze bir kuvveti haline gelmişlerdir.

Ve bugün sınıf mücadelesinin eriştiği boyutlar karşısında bu revizyonistler açık tavırlarını koymuşlar, baklayı ağızlarından dışarı düşürmüşlerdir.

Aydınlık-TİKP karşı-devrim çetesinin şefi Doğu Perinçek 4 Ekim'de yaptığı basın toplantısında hem devrimci güçlerle karşı-devrimci güçler arasındaki mücadeleyi "anarşi", "gerici iç savaş" olarak damgalamış, hem de CHP reformistlerine ve AP'li, MSP'li faşistlere açıktan "güçbirliği çağrısı" yapmıştır.

Doğu Perinçek, "güçbirliği"nin hedeflerini ve unsurlarını şöyle açıklıyor:

"İki süper devletin, özellikle Sovyetler Birliği'nin kışkırttığı gerici bir iç savaşı önlemek ve ülkemizin bağımsızlığını savunmak için CHP'yi, AP'yi, MSP'yi ve bütün devrimci ve demokratik örgütleri güçbirliği yapmaya çağırıyoruz." (Aydınlık, 5 Ekim 1978)

Böylece emekçi halk kitleleri ile egemen sınıfları ve onların faşist cinayet örgütlerini aynı sepete koyarak hepsine birden "gerici" damgası vurmak şerefi ilk kez Aydınlık-TİKP çetesinin değişmez revizyonist şefi Doğu Perinçek'e nasip olmaktadır. O, aslında "gericilik" damgasını emekçi halk için ve emekçi halkın ekonomik ve siyasi taleplerini gerçekleştirmek üzere yürüttüğü mücadele için kullanmaktadır. O'nun için komprador burjuvazi, toprak ağaları ve onların sivil ve resmi cinayet mangaları, militarist güçleri gerici değil, tersine ilerici ve devrimin temel güçleridir.

Bunun için emperyalistlerin ve egemen sınıfların doğrudan uşaklarına, AP'li ve MSP'li faşistlere "güçbirliği çağrısı" yapmaktadır. Onlar faşist diktatörlüğün koltuk değneği olan ve egemen sınıfların politikasının uygulayıcısı durumunda olan CHP'li reformistlere zaten eskiden beri "güçbirliği çağrısı" yapıp duruyorlardı. Pes doğrusu! Gerçekten de boynuz kulağı aşıyor. Doğu Perinçek ve avanesi revizyonistlikte ve egemen sınıflara hizmette modern revizyonistlerle, sosyal-faşistlerle adeta yarışıyor. Yalnız modern revizyonistler egemen sınıflara hizmet sunarken daha ince taktikler kullanıyorlar, yüzlerindeki "sosyalizm" maskesini her zaman muhafaza etmeye çalışıyorlar, "Üç Dünya"cı revizyonistler maske kullanmaya gerek dahi görmüyorlar.

Aslında modern revizyonistler ile "Üç Dünya"cı revizyonistler arasında halkın devrimci-demokratik mücadelesinin karşısında yer alma, halkın mücadelesini "anarşi" ve "provokasyon" olarak damgalama ve emperyalistlerin ve egemen sınıfların hizmetinde olma konusunda herhangi bir farklılık yoktur. Onların arasındaki çelişmenin ve çatışmanın özü herbirinin değişik emperyalist mihrakların ve farklı egemen sınıf kliklerinin çıkarlarını savunma noktasından kaynaklanmaktadır.

Bunun için onlar egemen sınıflar ve faşist klikler arasındaki çatışmada birinin yanında yer almakta, halk hareketlerini "provokasyon" olarak nitelendirerek onun karşısına geçmekte, kitle örgütlerinde bölücülük yapmakta, kitlelerin mücadelesini pasifize etmeye çalışmakta, maceracılığa karşı olmak demagojisi arkasına gizlenerek genel olarak şiddete, kitlelerin devrimci şiddetine karşı çıkmakta, devrimci ve yurtseverleri devletin militarist güçlerine ihbar etmekte, devrimcilere silahlı-pusulu katliamlar düzenlemekte, halkın mücadelesinin ezilmesi için militarist güçlere ortak davetiyeler çıkarmaktadırlar.

Bu durumda açıktır ki bütün revizyonist mihraklara ve onların karşı-devrimci politikalarına ve uygulamalarına karşı açık bir mücadele yürütmeden, faşizme karşı başarılı bir mücadele yürütülemez.

Faşizme karşı mücadele revizyonizme ve reformizme karşı mücadeleden ayrılamaz.

Sınıf mücadelesinin bugün ulaştığı boyutlar bu pratik görevi bütün devrimcilerin önüne bir kere daha ve açık bir şekilde koymaktadır.

TÜRK DİLİ

Baş.ta.sa.8'de

meye varan çaba da bütünüyle yanlıştır. Çünkü dil çok uzun bir dönemin ürünüdür. İnsanoğlunun yüzyıllarca süren üretim ve sosyal ilişkileri içinde biçimlenir, zenginleşir, gelişir. Bütün bir ulusun ortak ürünü olan dilin küçük bir grup aydının iradi çabasıyla değişemeyeceği açıktır. Bazıları son 20-30 yılda Türkçe'de çok şeyin değiştiğini söylemektedirler. Ama onlar gerçekte çok yanılmaktadır. Eğer dil konusunda büyük değişiklikler varsa bu Türkçe'de değil, Osmanlıca gibi ne olduğu belirsiz özel aristokrat jargonun yıkılmış olmasındadır. Yüzyıllar önce yaşamış olan Karacaoğlan'ın, Pir Sultan'ın hâlâ anlaşılabilir olması bunun en açık kanıtı değil midir?

Elbette ki son yıllarda da Türk dili çok sayıda yeni sözcüklerle, deyimlerle zenginleşmiş, bazı sözcükler eskiyip dili terketmiş, diğer bazıları da anlamlarını değiştirmişlerdir. Ama bu değişikliğin nedenini birkaç dilci aydının çabasının yerine gelişen sosyal ve ekonomik ilişkilerde, gelişen teknoloji ve kültürde aramak gerekir.

Öte yandan yine aynı iradi bakışın ürünü olan başka hatalı bir tutum da Türkçe'nin diğer dillerden etkilenmesine karşı sürdürülmektedir. Üretimin her geçen gün daha büyük bir hızla sosyalleştiği, kapitalizmin bütün sınırları ezip geçtiği bir çağda diller karşılıklı etkilenmemesini istemek veya bu etkilenmeye karşı kıskanç bir çabaya girişmek sonuçsuz bir uğraştan başka bir şey değildir. Elbette ki gereksiz yabancı kelime kullanımı da yanlıştır. Ama bu ilke saçmalığa vardırılamaz. Dünyanın neresine giderseniz gidiniz "komünizm"in adı komünizmdir. Bir avuç kişi bu kavramı niteleyen saçma sapan bir sözcük buldu diye bu kullanılamaz.

Marksistler dil konusunda toplum hayatında kargaşaya ve birbirini anlamamaya kadar yol açan bütün tutumların karşısındadır. Halkın büyük çoğunluğunun kullandığı dil tek doğru dildir. Halk kitleleriyle birleşmek isteyen, onu etkilemek ve önünde yürümek isteyenin kullanması gereken dil de budur.

HALKIN KURTULUŞU

SAHİBİ: TEOMAN GÜRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ, DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2 ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO, 10/4 SULTANAHMET - İSTANBUL YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

ANTİ-FAŞİST

Baş.ta.sa.1'de

ordu içinde, Özaydınlı'nın polisinin, Jandarmasının tam göbeğindedir. Hepsi isim isim bilinmekte, bütün sabıka fişleriyle ortaya çıkarılmış bulunmaktadır.

O halde, Ecevit'in gayri-resmi sıkıyönetiminin altında faşist canileri arayıp bulma çabası değil, halka zulüm, sindirme ve faşist katilleri gizleme uğraşı yatmaktadır. Ecevit'in son tutum ve davranışlarının tümü bunun açık kanıtı değil midir? Kontr-gerillacılar mı ortaya çıktı, Ecevit hemen televizyon ekranında arz-ı endam etmekte, kontr-gerilla diye bir kurumun olmadığı hakkında halkın gözlerinin içine baka baka birbiri ardına yalanlar düzmektedir. Ertesi gün faşist subay ve generallerin listesi mi yayınlandı, hemen ortaya atılıp "bazılarının tertemiz subay ve generallerin ismini lekelediğini" söylemektedir.

Ecevit'in bütün anti-faşist lafazanlığı ardında, kontr-gerillasını, MİT'ini, omuzu kalabalık generallerini gizleme isteği olmasından daha doğal bir şey yoktur. CHP iktidara halka dayanarak, onunla birleşmeyi isteyerek değil, tersine egemen sınıfların dertlerine çare bulmayı vaat ederek, faşist diktatörlüğe koltuk değneği olmayı kabullenerek gelmiştir. Kontr-gerillacının, MİT'in, polisin, MHP ve Ülkü Ocaklarının üzerine yürüyünce arkasından çok sevgili "o tertemiz" generallerinin çıkacağını, sandalyesini hizmetlerine verdiği Sabancıların, Narinlerin, Koçların boy göstereceğini bilmektedir. Kapı bir açıldı mı, her taşın altından yeni bir pisliğin fışkıracağının farkındadır.

O halde Ecevit yolunu seçmiştir. Halkla birleşmeyenlerin böyle keskin bir kutuplaşmanın olduğu bir dönemde halk düşmanlarından başka tutunacak dalı kalamaz. İşte bu nedenle muhalefette DGM'lere karşı olduğunu söyleyen Ecevit şimdi İhtisas Mahkemeleri adı altında bunları yeniden ihya etmenin yollarını aramaktadır. DGM'leri kurduramayan MC, bunun yerine her ilde Ağır Ceza mahkemelerinin bazılarını DGM'ler gibi çalıştırma yoluna gitmiş, ancak Anayasa Mahkemesi bu uygulamayı durdurmuştu. CHP, halka zorbalık konusunda MC'nin iyi öğrencisi olduğunu bu kez de göstermiş, Adalet Bakanı Ağır Ceza mahkemelerinin İhtisas Mahkemeleri gibi görev görebilmesi için hemen yasal dayanaklar arayacaklarını açıklamıştır.

Bütün bunların yanında CHP'nin diğer uygulamaları da faşist mihraklarla uygunluk kazanmış bulunmaktadır. Bir yanda Türkeş Kürt-Türk, Alevi-Sünni ayırımına dayanan bir bölücülük çizgisi izlerken öte yanda iktidarın İçişleri Bakanının komutasında Kürt halkını ezmenin, toprak mücadelesini bastırmanın provası yapılmaktadır. Hakkari'de, Pazarcık'ta köylülere bu askeri tatbikatlar zorla seyrettirilmekte, sözde gözdağı verilmektedir. Ardından Ecevit hiç yüzü kızarmadan bölücülük konusunda demeçler patlatmaktadır. Sınır köylerinde Kürt halkına yapılan baskı geçmiş iktidarların döneminí hiç aratmamakta, orada resmi sıkıyönetimler de tıpkı yıllardır olduğu gibi sürdürülmektedir.

Bütün bunlara ek olarak Ecevit dün faşist darbecilikle suçladığı Türkeş'e bugün elini uzatmakta, Demirel'e göz kırpmaktadır. Bunların geleceğe dönük yatırımlar olduğu her halinden bellidir. Egemen sınıfların çok uzun bir süredir gönüllerinde yatan aslanın bir AP-CHP koalisyonu olduğunu herkes bilmektedir. Ecevit komprador burjuvazi ve toprak ağalarının dertlerini elinden geldiğince çözmeye çalışmıştır. Şimdi yavaş yavaş sıra toplumsal muhalefeti bütünüyle ezmenin bir aracı olarak AP-CHP koalisyonuna gelmektedir.

Ecevit'in Demirel'e göz kırpmasının altında işte egemen sınıfların bu isteğini bilmesi durmaktadır. Öte yandan MHP'nin, bu azılı faşist çetenin, egemen sınıflar açısından şimdilik "küçük operasyonlar" için bir araç ve gelecek için güçlü bir güvence olduğu gerçeği Ecevit'in MHP'ye karşı tutumuna yön vermektedir. Arasıra ona gözdağı vermekte, ertesi gün elini uzatmakta, bir yanda halkın önünde bütünüyle MHP'nin kirli yüzünün ortaya çıkmış olmasından çekinmekte, öte yanda egemen sınıfların yedek güç olarak tuttukları MHP'nin incinmemesine dikkat etmektedir.

Ecevit'in dokuz aylık iktidarı onun yönünü neye göre çizdiğini artık göstermiştir. O, faşizme karşı halkın mücadelesinin yanında değil, tersine onun önünde bir barikattır. Halkın devrimci rüzgarı bu engeli de süpürüp atacaktır.

AGIM POPA

Baş.ta.sa.2'de

ve devrime hazırlamak seviyesini gözönüne almadan ileriye doğru koşmayı amaçlayamaz. Onlar, sözde solcu aşırı tutumların tehlikesine karşı mücadele etmektedirler. "Amaç her şeydir; hareket hiç bir şey değildir" şeklindeki yanlış teze yol açan sahte devrimci tutumların özde, bugünkü etkin devrimci faaliyetten el çekilmesine eşit olduğu açıktır.

Kardeş Marksist-Leninist partiler bu mücadeleye katılmalarını, bu mücadelede kitlelerin menfaatlerini savunmalarını, onu yöneltmelerini, ona açık bir yön ve belirgin siyasi niteliği kazandırmalarını, kitlelerin önünde burjuvazinin, sosyal-demokratların, revizyonistlerin ve satılmış sendikacı elebaşıların demagojilerini ve aldatıcı tedbirleri teşhir etmelerini gerekli ve çok önemli olarak nitelendirmektedirler. Böylece devrimci güçlerin gitgide yığılması sağlanmakta, proletaryanın ve onun müttefiklerinin sınıfsal bilinci yükselmekte, kendilerini ve partiyi devrimin patlak vermesinin gerekli şartlar yaratıldığında mücadele ve devrim için hazırlanmaktadırlar.

(DEVAMI VAR)

İYDGD ve

Baş.ta.sa.6'da

tepe'ye özellikle gönderilmiştir. Bizim şimdilik tespit ettiğimiz kadarıyla o gün silah kullananlar, başlarını şefleri Ömer İleri ve Necdet Göksel'in çektiği polisler, İbrahim Gülsoy, Hasan Dağdeviren, Karslı Cafer ve İsa adlı kişilerdir. Bunların adı geçmişte de polisin işlediği cinayetlere karışmıştır. Olay günü silah kullananların elebaşıları bunlardır. Ve Namık Kemal Apak'ın katili de bunlar arasındadır. Biz bu saldırıda silah kullanan diğer polisleri araştırmaya devam edeceğiz... Bu olaylardan sonra kim ne gibi tavır almıştır?"

"Emniyet Müdürlüğü, hem cenazeye dışarıdan saldırıldığını iddia ediyor, hem de o gün oralarda hiç ülkücü, yani sivil faşist olmadığını söylüyordu. Bu suçluluk telaşından kendini ele vermektir."

"Bu olay karşısında hükümet ne yapmıştır. Olay akşamı İstanbul YDGD, ve Marmara Dev-Genç Başbakana ve İçişleri Bakanına polisin saldırı ve cinayetini kınayan ortak telgraf çekmiştir. Hükümet, tedbir olarak cenazeye katıldı diye Örnektepe İlkokulu öğretmenlerine işten el çektirmiş, böylelikle polisin saldırısına arka çıkmış ve bir saldırı da kendi eklemiştir. Onlar muhalefette iken faşist katillerden ve işkencecilerden hesap sorulacağını, cinayet şebekelerinin dağıtılacağını vaat ediyorlardı. Cinayet şebekelerine arka çıktıkları bu olayda da görüldü. Örnektepe olayları hakkında basında yazılanların hepsi yalan, gerçekdışı ve polisin cinayetini gizlemeyi amaçlamaktadır. Faşist gazetelerden en ilerici gazetelere kadar hepsi de aynı şeyleri yazmışlardır. Faşist gazeteler, Maocularla Leninciler çatıştı derken, sözde ilerici gazeteler, cenazeye dışarıdan saldırıldı; polis müdahale edemedi gibi gerçek dışı şeyler yazdılar. Olay akşamı, İstanbul YDGD ve Marmara Dev-Genç'in yayınladığı ortak basın bildirisi hiç bir gazetede çıkmadı."

Gazetelerin bu tavrı, objektif haberçilik ilkesinden ve basın ahlak yasasından uzaktır. Örnektepe'de olup bitenler karşısında İGD ve TİKP-Aydınlık revizyonistleri mücadeleyi arkadan vurmaktadır. İGD, duvarlara yazı yazıp ortalıktan yok olurken, TİKP revizyonistleri provokatif tavırlarını sürdürüyorlar. Halka faşist MHP'nin kapatılması için mücadele etmemesini öğütleyenler, semti terkedip kaçanlar, faşistlerin katlettiği Orhan Karaca adlı yurtseverin cenazesini gasbederek faşizme gönüllü hizmette bulundular.

"Biz aşağıda imzası bulunan demokratik kuruluşlar olarak, Örnektepe'de halka saldıran ve bir devrimciyi öldüren 100'e yakın kişiye vahşice işkence eden polislerden hesap sorulmasını istiyoruz. Açıldığı günden bu yana 4 kişiyi katleden cinayet şebekesi MHP Lokalinin kapatılmasını istiyoruz.

"Devrimci gençlik güçleri azgınlaşan faşist teröre ve cinayetlere karşı birliğini güçlendirecek, faşizme karşı mücadeleyi yükseltecek ve katillerden hesap soracaktır."

MACERACI

Baş.ta.sa.1'de

dele biçimleri meselesini bir yana bırakıyoruz) böyle bir 'eylem', tam da faşist diktatörlüğün ve saldırı ve katliam odaklarının gerçek yüzlerinin halk kitlelerinin nezdinde iyice açığa çıktığı, faşist cinayet mangalarının iyice köşeye sıkıştığı ve halk kitlelerinin faşizme karşı mücadelesinin geliştiği bir dönemde, egemen sınıfların imdadına yetişmiştir, sivil ve resmi cinayet mangalarına uzatılan bir can kurtaran simidi olmuştur.

Son günlerde Kontr-gerilla ve MİT gibi resmi cinayet mangalarının bütün katliam ve tertipleri bir bir ortaya çıkmış, işkenceci katiller ve onların elebaşıları yelayı ele vermişlerdi.

Gazeteler her gün yakalanan MHP'li faşist katillerin resimleriyle dolup taşıyordu. MHP'li faşistlerin düzenlediği yeni tertip ve cinayetler, herkes tarafından görünür bir duruma gelmişti. MHP'nin mezhep ve milliyet farklılıkları temelinde yürüttüğü bölücülük ve kışkırtmalar tutmamış, geri tepmişti.

Ve faşist mihraklar arasındaki tepişme ve çatışmalar giderek yoğunlaşmaktaydı.

Bütün bunların yanında devrimci hareket giderek derlenip toparlanıyor, emekçi halk kitlelerinin faşizme ve faşist cinayet mangalarına karşı mücadelesi giderek gelişiyor, faşistler giderek kitlelerden daha çok tecrit oluyorlardı.

Böyle bir dönemde sivil ve resmi faşist klikler saldırı ve cinayetlerini unutturmak, yeni cinayet ve saldırılar için uygun bir ortam yaratmak, halk kitlelerinin mücadelesini ve birliğini engellemek, sıkıştıkları köşeden kurtulmak, kısacası durumu kendi lehlerine çevirmek istiyorlardı.

Bunun için bir yandan sıkıyönetim çığlıkları atarken, bir yandan da yeni provokasyon ve tertipler peşinde koşulardı.

Eğer İstanbul'da üç MHP'li faşistin öldürülmesi olayı günlük gazetelerde yer aldığı gibi ise, işte egemen sınıfların ve onların sivil ve resmi cinayet mangalarının imdadına kendisine 'ML[illegible]B' adını takan maceracı, terörist bir grup yetişmiştir.

Böyle bir 'eylem' hangi amaçla ve ne için yapılmış olursa olsun, son tahlilde ve objektif olarak, egemen sınıfların ve onların cinayet mangalarının çıkarları için kullandıkları bir eylem olmuştur ve halkın anti-faşist mücadelesini zayıflatmıştır. Egemen sınıflara ve onların faşist cinayet odaklarına rahat bir nefes aldırmıştır.

Onlar bu 'eylemi' kullanarak, bugün "anarşinin kökünün kazınması", "anarşistlerin halledilmesi", "devletin gücünü göstermesi" türünden sözleri daha fazla söyleyebilmektedirler. Devrimci harekete ve emekçi halka karşı yeni saldırılar düzenlemenin zeminini yaratmaktadırlar. Karşı-devrimci propagandaya hız vermektedirler.

Bu 'eylemle' geçtiğimiz mart ayında İstanbul 1 Mayıs Mahallesinde 5 işçinin öldürülmesi olayı arasında, egemen sınıfların karşı - devrimci propagandasına hizmet etmesi açısından bir farklılıkları yoktur. Egemen sınıflar, o dönemde de sıkıştıkları köşeden kurtulmak, cinayet ve saldırılarını unutturmak için 5 işçinin öldürülmesi olayını kullanmışlardı. İstanbul Üniversitesinde giriştikleri 16 Mart Katliamını unutturmaya çalışmışlardı.

Zaten bu tür 'eylemlerin' kimin tarafından düzenlendiği bu noktadan itibaren önemini kaybetmektedir. Önemli olan, bir eylemin, bir mücadele biçiminin egemen sınıfların mı, yoksa halk kitlelerinin mi çıkarlarına hizmet ettiğidir.

Elbette ki, Marksistler hiç bir mücadele biçimini reddetmezler. Ama önemli olan bu mücadele biçimlerinin hangi sınıf bakış açısına sahip hareketlerin nasıl ve hangi dönemde kullanılacağıdır. Mücadele biçimleri meselesini objektif hayattan koparararak ve küçük-burjuva bakış açısı ile ele alan ve kitlelerden koparak kendilerine 'öncü savaşçı' diyen küçük-burjuva aydınları, umutsuzca maceracı eylemlere atılmakta ve onlar çoğu kere karşı-devrimin basit birer aleti durumuna düşmektedirler.

Ve bugünkü durumlarıyla onların Marksizm-Leninizmle, işçi sınıfıyla uzaktan yakından hiç bir ilişkileri yoktur.

"PDT" YAZARININ

Baş.ta.sa.3'de

işbirlikçi hakim sınıfların sömürü ve baskısı altında olan ülkemizde, içinde bulunduğumuz evrede, iki super devletin ve işbirlikçilerinin tecriti için çeşitli nitelikte uzlaşmalar yapılmaktadır'". (HK Yayınları, Halkın Sesi'nin Reformist Sendikalar Siyasetinin Eleştirisi- sf. 76)

Şu pişkinliğe bakın!

Sanki broşürdeki bu sözler, Aydınlık, Halkın Birliği ve Halkın Yolu gibi akımların eleştirisi için söylenmemiş de; Halkın Kurtuluşu bu yönde kendisine yöneltilen eleştirilerden etkilenerek kıvırtmış! Sayın yazar, acaba başından beri iç gericiliğin baş düşman olduğunu ve iç gericiliğin bir kesimine karşı, diğeri ile ittifak yapılamayacağını savunan HALKIN KURTULUŞU değil de siz miydiniz? Ve o dönem bu anlayışa, "Troçkizm, bütün düşmanları birden devirme anlayışı vs." diye sövüp sayanlar, Halkın Yolu yazarları değil de Halkın Kurtuluşu muydu?

Bir an için Halkın Kurtuluşu'nun böyle bir anlayışı savunduğunu düşünelim. Bu anlayışı o zaman acaba kim eleştirmişti? İki süper devlete karşı iç gericilikle ittifak yapılmasını savunan Aydınlık mı, yoksa aynı anlayışı beşinci kolları dışında bırakarak doğrudan ittifak ya da tarafsızlaştırma şeklinde savunan Halkın Birliği ve Halkın Yolu mu? Avrupa emperyalistlerinin işbirlikçileriyle şu ya da bu türden uzlaşmalar arayan kimdi? Yoksa yazar, Halkın Yolu'nun, Halkın Kurtuluşu'na yönelttiği "baş düşmana karşı diğerleriyle ittifak yapmak gerekir; demek ki baş düşmanı iç gericilik olarak tespit edersen emperyalizmle ittifak yapman gerekir" yollu pespaye suçlamalardan mı bahsediyor? Halkın Kurtuluşu'nun bu zırvaya verdiği cevabı, yazar unuttuysa biz hatırlatalım:

"...merkezi görevden hareket ederek devrimin bütün görevlerini yerine getireceğimizi söyledikçe, Halkın Yolu sanki, iki ayrı devrim yapmayı öneriyormuşuzcasına ayağa fırlayarak bize suçlamalar yağdırıyor.

"Oysa son derece basit bir düşünceye sahip olan birisi bile, hareketimizin yerli gericiliğe karşı mücadeleyi merkezi görev olarak tespit ederken bunun alternatifi olarak işçi ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünü önerdiğini, bunun da anti-emperyalist, anti-komprador, anti-feodal bir iktidar biçimi olduğunu ve bütün bu güçleri temizleyeceğini bilir.

"Halkın Yolu'nun ortaya attığı 'yerli gericiliği baş düşman olarak tespit ederseniz; emperyalizmle ittifakın objektif şartların mevcut olduğunu kabul etmiş olursunuz' iddiasına gelince, bu yalnızca ve yalnızca komik bir iddiadır." (Halkın Yolu'nun Baş Çelişme Anlayışının Eleştirisi- sf: 52-53)

İşte Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu yazarlarının zırvalıklarından bu kadar etkilendi, fazla değil!

Bunlar geçmişte kaldı, şimdi artık, PDT aynı görüşü savunmuyor diye düşünen varsa yanılır. Yazar, eski şeflerinin yolunu izleyerek, hâlâ temel görevlerden biri diğerine tabi kılınırsa, ondan mutlaka taviz verilmesi gerektiği düşüncesindedir. O, şöyle diyor: "Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden herhangi bir taviz vermeye, birini diğerine tabi kılmaya gerek yoktur" (PDT- S.3, sf: 78) Bu kafayla yazarın, "iki süper devlet ve işbirlikçileri" dışında kalan emperyalistlere ve işbirlikçilerine hâlâ taviz vermeyi savunmasından daha doğal ne olabilir?

Keşke "Devrimci Halkın Yolu yazarı da Halkın Kurtuluşu'nun Halkın Yolu'na yönelttiği şu eleştiriden de biraz etkilenseydi:

"Halkın Yolu yazarları, milli bağımsızlık merkezi görev olarak tespit edilirse, bu tespitin sınıf işbirliğine götüreceğini, emperyalizmle işbirlikçileri arasındaki bağın koparılacağını sanmaktadırlar. Hakim sınıflarla mücadelenin gözardı edileceğini, onlarla mücadele edilmemesi gerektiğini sanmaktadırlar. Aksi bir merkezi görev tespiti yapıldığında da emperyalizmle mücadele edilmemesi gerektiğini sanmaktadırlar. Birine karşı mücadelenin diğerine karşı mücadelenin yanında tali ve ona tabi olması gerektiğinden anlaşılması gereken, tali ve tabi olana karşı mücadele etmemek midir? Hayır değildir, ama Halkın Yolu yazarlarının tabi ve tali olmaktan anladığı budur." (agb- sf: 25-26)

[illegible]

SÜMERBANK

Baş.ta.sa.4'de

ya, faşist katliamı protesto eden yüzlerce emekçiden korktuğu için, dördünü cezalandırarak diğerlerine gözdağı vermek istedi. Emekçiler bu faşistin tavrını ve Süm-Der'in hain yönetimini bildiri ve diğer yollarla teşhir ettiler. Şu talepler uğruna mücadele etmeyi kararlaştırdılar:

- Sümerbank faşistlerden arındırılsın.
- 4 arkadaşımıza verilen ceza kaldırılsın.
- Mesai ve diğer ödemelerdeki keyfi uygulamalara son verilsin.
- Grevli - toplusözleşmeli sendika hakkı tanınsın.

KİT ürünlerine zam üstüne zam yaparak burjuvazinin karlarına kar katar CHP hükümeti, Sümerbank yöneticilerinin aldıkları yüksek maaşlardan başka onların bahşişlerine de izin vermektedir. Acaba CHP hükümetinin programında bahşiş sistemi de var mı?

Süm-Der'in faşist yönetimi faşist katliamlara omuz vererek binlerce Süm-Der üyesini, kendi emellerinin gözü kapalı uşağı mı zannetmektedir?

Sümerbank'ın emekçileri bileklerinin kuvvetiyle kazandıkları mesai ücretlerini faşist yöneticilere yedirmeyecektir. Binlerce Süm-Der üyesi işçi ve memur, Süm-Der'in faşist yönetimini yıkacak, grevli-toplusözleşmeli sendika hakkını almak için mücadelesini yükseltecektir.

Bir kutlama bir gerçek

26 Eylül günü Türk Dil Kurumu'nun salonlarında Türk Dil Kurumu'nun kuruluşunun 46. yıldönümü kutlanırken ve Kurumun edebiyat ödülleri dağıtılırken birçok kişi de bu vesileyle çeşitli konularda görüşlerini bir kez daha açıkladı. Dil konusunda olduğu kadar demokrasi mücadelesinden de söz edildi. Türk dilinin yabancı etki ve baskılardan kurtulması bundan önceki sözkonusu toplantılarda olduğu gibi tartışma ve konuşmaların odak noktasıydı. Aynı içerikte yazılar günlük gazetelerde yer aldı. Yine geçmişte yapıldığı gibi Türk Dil "devriminin" desteklenmesinin, ilericiliğin ve demokratlığın ölçüsü olduğu vurgulandı.

Bütün bu konuşmaları yapanlar, gazete sütunlarında dil konusunda sayfalar dolusu yazılar yazanlar, toplumumuzun ilerici ve demokrat aydınları olarak bilinirler. Her biri Türk dili konusunda olduğu kadar sömürü ve zulme karşı da yazılar yazar, konuşmalar yaparlar. Demokratik bir toplumun özlemini dile getirirler.

Bütün bunlar iyi ve olumlu şeylerdir. Ama sorunun başka yanları da vardır: Türk dilinin yabancı etki ve baskılardan kurtulmasının bayramı kutlanırken öte yandan Türkiye'de milyonlarca insan kendi dilini konuşamamakta, anadilini geliştirmesi, bu dille eğitim yapması hatta anadilini öğrenmesi zor yoluyla engellenmektedir. İşte bir ulusun dil bayramı kutlanırken öte yanda yaşanan en büyük gerçek budur: Milyonlarca Kürt milliyetinden halk kendi dili üzerinde yıllardır süren şoven bir devlet politikası ile karşı karşıyadır. Türk Dil Kurumu'nun toplantısında ve bu vesileyle basında çıkan yazılarda unutulan en önemli gerçek de budur. Türkiye aydınlarının bu konudaki unutkanlığı onyılların bir geleneğidir ve ne yazık ki sistemli ve bilinçli bir gelenektir. Ancak ulusların ve dillerin eşitsizliği karşısında aydınların bu suskunluğunun tek anlamı, zulmün, eşitsizliğin ve Türk burjuvazisinin devlet imtiyazlarının savunulmasıdır.

Üstelik demokrat aydınların çoğu dillerin ve ulusların eşitsizliği konusunda bir tartışma açıldığı an hem üste çıkmak hem de liberalliklerine halel getirmemek için "Doğu sorununun emperyalizmin bir oyunu" olduğu, "kışkırtmalara kapılınmaması gerektiği" ve "şimdi Kürt sorunundan söz etmenin hiç de sırası olmadığı" üzerine bir dizi nasihat vermekte ve sahibini bastıran bir tutum takınmaktadırlar.

Demokrat aydınların diğer bir kısmı ise Başbakanın Doğu Anadolu'ya yaptığı gezi vesilesiyle günlük gazete manşetlerine geçen "Hakkari nüfusunun % 70'i Türkçe bilmiyor" haberini hayıflanarak okumakta, 1978'ler Türkiyesinde Türkçe konuşamayanların bulunduğunu şaşkınlıkla yeniden keşfetmektedir. Bu kategoriye girenlerin liberallikleri kaleme kağıda sarılıp yetkililere bu insanlara nasıl Türkçe öğretileceği konusunda akıl hocalığı yapmaya başlayınca bir kez daha lekelemektedir.

Sözkonusu aydınların en büyük uğraşları yazı yazmaktır. Kimisi ya hikaye, roman yazarıdır veya şairdir. Kimisi bir gazetede köşe yazarıdır. Şimdi bir an için bunların başka bir dille yazmaya zorlandığını düşünelim. Devletin her türlü baskı araçlarıyla kendilerine "Türkçeden başka herhangi bir dille yazı yazıp, konuşabileceklerini ama zinhar Türkçeyi konuşamayacakları" söylense hatta kendilerinin Türkçeyi unutmak için özel eğitime tabi tutulacağı, çocuklarına baştan itibaren Türkçe dışında bir dil öğretileceği bildirilse, bu liberal aydınların tepkisi ne olacaktır? Sorunun cevabı açıktır, hepsi bu baskıya karşı çıkacaklar, haklı bir öfke duyacaklardır. Peki ama şu anda Kürt milliyetinden halka yapılanlar bundan farklı bir şey midir?



HOŞ GELDİN BEBEK
YAŞAMA SIRASI ŞENDE
SENİN YOLUNU
GÖZLÜYOR
KUŞPALAZI, BOĞMACA
KARA ÇİÇEK (...)
İŞSİZLİK AÇLIK
FİLAN
TREN KAZASI, OTOBÜS
KAZASI, UÇAK KAZASI,
İŞ KAZASI (...)
POLİS COPU,
HAPİSHANE KAPISI
SENİN YOLUNU GÖZLÜYOR ATOM BOMBASI FİLAN
HOŞ GELDİN BEBEK
YAŞAMA SIRASI SENDE
SENİN YOLUNU GÖZLÜYOR SOSYALİZM, KOMÜNİZM (...)

Türk Dil Bayramı ve Türkçe üzerine

Geçtiğimiz hafta Türk Dil Bayramı ve Türk Dil Kurumu'nun 46. kuruluş yıldönümü kutlandı. Demokrat ve gerici basında her yıl olduğu gibi yine Türk dili ve "Dil devrimi" üzerine çeşitli yazılar yayınlandı.

Ülkemizde özellikle son otuz yılda bu konu üzerinde o kadar çok söz söylendi ve yazıldı ki, dil sorunu uzun süre ilericiliğin ve gericiliğin tek kıstası bile oldu. Sorunun böyle bir yanı olmakla birlikte dil "devrimi" denen olayla ilgili gerçekler yalnızca bundan ibaret değildir.

DİL ÜZERİNDE SÜREN MÜCADELE

Eğer daha eskiyi bir yana bırakırsak Türk dili üzerinde süren mücadele bu yüzyılın başlarına kadar uzanır. Sorun bu yanıyla emperyalizme ve feodalizme karşı halkımızın ulusal demokratik mücadelesi kadar eskidir.

Osmanlı feodalizmi, resmi ideolojisi İslamiyet ve onun resmi dili Arapça ve Farsça'nın etkisiyle ne Türkçe'nin dilbilgisi kurallarına uyan ne de kendine özgü bir söz dağarcığı olan özel bir "lehçe" yarattı. Yüzyıllar boyunca yalnızca saray ve çevresinde Osmanlı aristokrasisinin üyelerinin konuştuğu bir dil olarak kalan Osmanlıca 19. yüzyılda Osmanlı aydınlarının, Babıâli bürokrasisinin ve aynı zamanda Osmanlı aristokrasisinin batı kapitalizmiyle içli dışlı bağlarıyla bir kez de batı dillerinin özellikle Fransızca'nın etkisiyle daha da karmaşık hale geldi. Bu özel "dil" komprador-feodal sınıfların devleti de ellerinde tutmaları sonucu devletin resmi dili oldu ve doğal olarak halkın tümüne yabancı kaldı.

Cumhuriyetin bürokrasisi de Osmanlı devletinin bir artığı olduğundan halkımız için mahkeme tutanaklarını anlamak, tapu kayıtlarındaki şifreyi çözmek, nüfus dairesinde işini halletmek bugün dahi büyük bir sorundur.

İşte dil üzerinde geçen yüzyıla kadar dayanan mücadele komprador-feodal sınıfların eskiyi ve yabancı hayranlığını temsil eden tutumları ile Türkiye halkının ulusal ve demokratik istekleri arasındaki çatışmanın da doğrudan bir yansımasıdır. Gerçekte "Dil Devrimi" denen ve yarım asır geriye uzanan olay da halkın dilinin Osmanlı aristokrasisinin kullandığı özel jargonun (*) yerine geçirilmesinden başka bir şey değildir.

Bu olaya "devrim" demek de yanlış bir adlandırma olmaktadır. Çünkü devletin resmi dili haline getirilmek istenen dilin ne yepyeni dilbilgisi kuralları vardır ne de yepyeni sözcükleri. Bunlar Türk halkının yüzyıllardır konuşmakta olduğu dilin ta kendisidir. Yıkılan yalnızca toplumun çok küçük bir tabakasının Osmanlı aristokrasisisin özel jargonudur.

Elbette ki bu mücadelenin halkçı, demokrat bir özü vardır ve olumlu yanı da buradadır. Mücadele yüz yıllar boyunca halkı ezen ve sömüren feodal bir azınlığın dilde yarattığı ayrıcalığa, halktan bütünüyle kopmuş bir sınıfın ayrıcalığına yöneldiği oranda halkçıdır, ilericidir.

Ancak bu konuda günümüze kadar süren tartışmalar içinde gözden kaçırılan noktalardan biri dilde arılaşma akımının gericiliğin ve faşizmin hizmetine girdiği dönemlerinde olduğudur. Devletin faşistleştirilmesine bağlı olarak ortaya atılan "Güneş-Dil Teorisi" faşizmin hizmetinde şoven bir ideolojinin yerleştirilmesine yönelik bir çaba olmuştur. Aynı yıllarda Nazi Almanya'sında Hitler'in de Alman dili konusunda benzer girişimlerinin olduğu bilinmektedir.

1930 başlarında başlayan bu akım yeni Türkçe konuşma adı altında Göktürk anıtlarından "Öztürkçe" kelime aramaya kadar varmış, bu akımın temsilcileri yüzlerce yıl önceki Orta-Asya Türk boylarının dillerini yeniden yeşertmeye çalışmışlardır. Sözkonusu yıllarda Kürt halkı ve bu halkın dili ve kültürü üzerine düzenlenen "Haçlı Seferleri" elbetteki aynı gelişimin bir sonucuydu.

Türk Dil Kurumu'nun kuruluşuda bu yıllara raslamıştır. Ve Kurum ilk çalışmaları sırasında bu şoven-milliyetçi akımın hizmetine girmiştir. Dil Kurumu'nun da içinde bulunduğu bu çalışmalar dil konusunda halktan kopuk ve ona karşı yeni bir gericiliğin ürünüdür.

YENİ BİR KAST

Türk Dil Kurumu'nun bütün çalışma dönemi boyunca elbette faşizmin hizmetinde olduğu söylenemez. Özellikle Hitler faşizminin çökmesi sonucu bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de bu tip karşı-devrimci çabalar iflas etti.

Ama merkezinde Türk Dil Kurumu'nun olduğu bir kısım aydın bu kez de yeni bir aşırıcılığın, ilericilik adına halktan kopuk bir eylemin içine düştüler. Bu çabanın yanlışlığı; üretime, insanın sosyal yaşantısına ve bunların gelişmesine doğrudan doğruya bağlı olan dilin ve onun doğal gelişiminin yerine labaratuvarda 'yepyeni', 'saf' bir Türkçe yaratılmasını savunmada yatmaktadır.

Bu çaba Osmanlı feodallerinin ve bürokrasisinin halktan uzak özel dili yerine yine halkın yabancı olduğu jargonu olan bir aydın tabakasının oluşmasını getirdi. 50'li ve 60'lı yıllar bu oluşumun en hızlandığı dönemdir. Üstelik bütün bunlar ilericilik, halkçılık ve devrimcilik adına yapılmıştır. Sonuçta halkın ilericilik ve devrimcilik kavramlarına karşı kuşkusuna bile neden olmuştur. Halk kendi gibi konuşmayan, kendi gibi yazmayan zorba Osmanlı bürokratının yerinde bu kez daha değişik ama yine de kendi dillerini kullanmayan yeni aydın tipini bulmuştur. Yalnızca bu olay bile halkla birleşmeyi, onun mücadelesinin bir parçası olmayı reddeden, Osmanlı bürokrasisinin artığı bir aydın tabakasının varlığına işaret eder. Konuştuğu dille bile halktan ayrı olmak isteyen özel bir aydın kastının varlığını gösterir. Elbette ki bu tutumun adı ne kadar ilericilik olursa olsun bu kavramla en küçük ilgisi yoktur; halkçı bir öz taşıdığı iddiası tamamen saçmadır.

Bu aceleci ve halktan kopuk tutumun son yıllarda durulduğu da bir gerçektir. Ama yine de bazı çevrelerde bu hâlâ geçerli bir modadır.

SAHTE TKP ÖRNEĞİ

T"K"P'yi elealalım; bu mülteci grubunun bütün parti yayınları halktan kopuk faaliyetin en ilginç ürünüdür. T"K"P'nin radyosunu dinleyenin, yurt dışında ve yurt içinde yayınlanan yayınlarını izleyenlerin bunları anlaması için yanında özel bir sözlük taşıması gerekir. T"K"P'nin kökü Türkiye toprağından o kadar uzaktır ki yayınlarını anlamak için en keskin bir "öztürkçe" sözlük bile yeterli değildir. Geçmişin Fransız, Amerikan hayranları gibi bunların dilleri bir de Rusça sözlüklerle doludur.

Hızlı "ilerici" gözükme sevdasındaki bu mülteci grubunun yayınlarını hangi işçi anlayabilir? Elbette ki onların kullandığı özel sözcükler, Öz-Türkçecilik adı altında birtakım saçma deyimler ve bütün bu öz-Türkçeci gözükme çabasıyla taban tabana zıt yalancı sözcükler ancak Türkiye toprağından kopuk kökleri ve halktan ve sınıfdan uzak eylem yaşantılarıyla, mülteci nitelikleriyle açıklanabilir.

TÜRKİYE MARKSİSTLERİNİN TUTUMU

Türkiye Marksistlerinin dil konusundaki tutumu halkçı bir öz taşır ve ekonomik, sosyal, kültürel gelişimin yasalarına bütünüyle uygundur.

Türkiye Marksistleri her şeyden önce Türkiye gericiliğinin bir kısmı tarafından hâlâ kullanılmakta olan ve Osmanlıca adı verilen özel "dil", "lehçe" veya "jargon"unun karşısındadır. Bu özel dil, halktan bütünüyle kopmuş ve ondan nefret eden, onun konuştuğu "kaba" dilin yerine kendi "ince" ve "seçkin" sözlerini geçirmiş olan asalak bir azınlığın dilidir. Bu dille konuşmak halkla anlaşmanın önünde en büyük engeldir.

Öte yandan dil konusunda aceleci tutumlar ve özellikle kapalı kapılar ardında sözcükler icat et-

Dev.Sa.7.Sü.1'de

Aydınlık'ın her yalanı açığa çıkıyor

Aydınlık adlı yalan makinası ülkenin çeşitli yerlerinde yeni tertiplere zemin hazırlarken, öte yandan da bu tertiplerin ortaya çıkması üzerine çeşitli yalan haberler imal etmeye devam ediyor. Bu yalanları ortaya çıkaran okuyucu mektuplarının birini yayınlıyoruz:

BURMAGEÇİTLİ KÖYLÜLER:

Biz Burmageçitli köylüler olarak, Aydınlık gazetesinin 26 Eylül tarihli sayısında yayınlanan "Halkın Kurtuluşçuları Burmageçit Köyüne 150 adamlarıyla birlikte gelip TİKP'yi lanetleme toplantısı' yapmaya kalkıştılar, kavga çıkarmaya çalıştılar" haberinin gerçekleri gizlemek amacıyla kasıtlı olarak çarpıtıldığını ve bu haberin içi boş bir yalandan öteye gidemeyeceğini herkese duyurmak istiyoruz.

Aydınlıkçılar karşı-devrimci siyasetleriyle köyümüz halkının mücadelesini saptırmayı amaçlıyor ve onların kafalarını bulandırıyorlardı. Aydınlıkçıları teşhir etmek ve karşı-devrimin bulandırıcı siyasetlerini aydınlatmak için "Üç Dünya", "Faşizm" konularında kendileriyle halk önünde bir toplantı yapmak istediğimizi belirttik. Gönülsüzce de olsa ayın 20'sinde toplantı yapabileceklerini söylediler. Ancak toplantı günü geldiğinde "konuşacak arkadaşlarının gelmediği" bahanesiyle toplantıyı birkaç kez ertelediler. Oysa konuşacak Aydınlıkçı şef, çoktan gelmişti ve kafasını evden dışarı çıkaramıyordu. Dolmuşa binip kaçanlar hariç, geride kalan birkaç kişi toplantıya geldi. Toplantıda teşhir edilen Aydınlıkçılar suspus oldular. Sıra Adana olaylarına gelince, kafalarının kellerinin daha da açılacağının farkında olan şefler, "konuşacak mahalleler var" diyerek toplantıyı terkedip kaçtılar. Bunun üzerine ayın 23'ünde Aydınlık'ı teşhir toplantısı yapacağımızı kitleye duyurarak toplantıya son verdik.

23'ündeki toplantıyı sabote etmek için adamları olan Muhtar ile karakola ihbarda bulunmalarına rağmen, toplantı başlatıldı. 150 kadar kişinin katıldığı toplantıyı yaptırmamak için bu sefer de tahrikçi propagandaya başvurdular. "Burada adam vuracaklar", "Silahlı adamlar geldi" gibi laflarla halkı tedirgin etmeye çalıştılar.

Tüm bu provokasyonlara rağmen toplantı devam etti ve "Üç Dünya Teorisi"nin takipçisi Aydınlık'ın karşı-devrimci siyaseti teşhir edildi. İhanetçilerin Adana Katliamı, somut bilgiler ışığında anlatıldı. Toplantının olaysız dağılması, Aydınlıkçı şefleri çok üzdü ve istedikleri gibi bir provokasyon ortamı yaratılmadığından ortalarda görünmediler. Daha sonra Aydınlık gazetesinde yukarıda adı geçen yazı yayınlandı. Halk, haklı olarak tepkide bulunup, hesap sorunca Aydınlıkçılar kıvırttılar. "Baskı hatası olmuş" diyerek kaçacaklarını sandılar. Tabii ki bu yalanlar onların sahte, maske-

De.sa.7.sü.9'da

Urfa - Birecik

Sınır köylerindeki jandarma zulmüne son

Güneydoğu sınır köylerinde yıllardır süren jandarma zulmü son günlerde daha da azgınlaşmıştır. Son olarak Eylül ayının 22 sinde Urfa'nın Birecik ilçesinin Eşme Köyüne baskın yapan jandarma, kadın, çocuk, yaşlı demeden bütün köylüleri dipçikledi. 70 yaşında Sabiha Karataş adında yaşlı bir nine dahi dipçik darbeleriyle yaralandı. Karakola götürülen 30 köylüye ağır işkence yapıldı.

22 Eylül'de Eşme Köyü'ndeki bir düğün, jandarma tarafından basıldı. Başlarında teğmenleri, yüzbaşısı ile birlikte 150'den fazla jandarma, köyü kan ve zulme boğdular. Çoluk, çocuk, kadın, erkek, genç, yaşlı demeden köy halkını dipçik ve kasatura darbeleriyle yaraladılar. Karşı koyanları yerlerde sürükleyerek tekmelediler. Bu sırada 70 yaşındaki bir nine yüzüne vurulan dipçiklerle ağır yaralandı. Düğünü dağıtan faşist teğmenler, daha sonra Ahmet Karataş, Mehmet Güneş ve Mahmut Aktaş adındaki köylülerin evlerini yıktırdılar. Evdeki eşyalarını da yıkıntılar arasında kullanılmaz duruma getirdiler. Evinin yıkılmasına karşı çıkan Mehmet Karataş, adındaki köylünün tahta bacağını dipçiklerle vurarak kırdılar. Yeğeni Mehmet Karataş'ın ayağını şişlerle deldiler.

Mehmet Karataş, jandarmaların zulmünün resmini



çekmeye çalışıyordu. Faşist teğmen İhsan Büyükçoban makinayı kırdı. "Bizi şikayet etmek için mi fotoğraf çekiyorsun? Sizin şikayetiniz boşuna. Sizi benim elimden kimse kurtaramaz. Beni şikayet eden köyden defolsun. Siz vatandaş olamazsınız. Buradan çekip gitmezseniz, köyü başınıza yıkarım. Suriye'ye mi gidersiniz, nereye giderseniz gidin. Sizin güvendiğinize de, ananıza da" diyerek aşağılık küfürler etti. Köy kadınları ve köylülerin güvendikleri her şey hakkındaki iğrenç emellerini de dile getirmekten geri kalmadı.

Teğmen İhsan Büyükçoban, 150 jandarması ve diğer faşist komutanları ile köyü yıkıp, köylüleri yaraladıktan sonra, kadın, erkek, çocuk dahil 30 kişiyi karakola götürdü. Daha sonra bırakılan köylüler, kendilerine işkence yapıldığını, küfür ve hakaret edildiğini anlattılar. Faşist İhsan Büyükçoban, köylülere "Siz Türk değilsiniz, Müslüman değilsiniz. Siz Yunan dölü, Rum dölü Kürtlersiniz" diyerek köylüleri sindirmek için tehditler savurdu.

İHSAN BÜYÜKÇOBAN KİMDİR?

Bölük komutanı İhsan Büyükçoban, iki ay önce Birecik'e atandı. Bölge halkına yaptığı işkencelerle, kısa sürede kötü bir ün kazandı. Köyü bir Kürt düşmanı, aynı zamanda da faşist olmayan herkesin, tüm halkların düşmanı olan bu faşist, bölgede jandarma terörü estiriyor. Onun, karakolda uyguladığı kanlı işkencelerini bildikleri halde, Urfa Valisi, İlçe Kaymakamı ve savcılar sessiz kalarak, açıkça zulmü destekliyorlar. Yerel basın, karakolun halk üzerindeki baskıları karşısında, savcıyı, kaymakamı soruşturmaya çağırıyor, ama hiç bir tedbir alınmıyor.



HALKIN KURTULUŞU

Pazarcık Sofular köylüleri:

"Bize gözdağı verdiklerini sanıyorlarsa yanılıyorlar"

Geçtiğimiz günlerde köylerimizin çevresinde, Kapıçam'da "Çalışlar 78" adı altında askeri bir tatbikat yapıldı. Bu askeri tatbikatın yapılış yeri ve uygulanması bütünüyle maksatlı seçilmişti.

Köylerimiz toprak ağalarına ve milli zulme karşı yıllardır süren büyük bir mücadelesi vardır. İşte İrfan Özaydınlı bizim yöreyi de bunun için seçmiştir. Aklı sıra isyan bastırma provası yapmaktadır.

Tatbikat başlamadan önce Pulyanlı, Çakalabbaslı ve Sofular Köylerini tamamen boşalttılar. Bize gözdağı vermek, kendi güçlerini göstermek için zorla tatbikatı seyrettirdiler. Kendi kafalarına göre her şey çok iyi planlanmıştı. Yukardan uçaklarla bildiri atmayı bile ihmal etmediler.

Köylüler ve Kürt halkına karşı kin ve nefretleri o kadar açık ve utanmazcaydı ki bir albay köylerden birinde neden cami olmadığını sorup Alevi köyü olduğunu öğrenince askerlerine o köyden alış veriş etmeyi dahi yasakladı.

Bize gözdağı verdiklerini sananlar yanılıyorlar. Bizde öyle bir mücadele azmi varki, Özaydınlı daha öğrenemediyse, Pazarcık'ın ağalarına, beylerine, jandarmasının komutanlarına sorsun.